

Strasbourg, den 5.7.2016
COM(2016) 450 final

2016/0208 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod
anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme
og om ændring af direktiv 2009/101/EF**

(EØS-relevant tekst)

{ SWD(2016) 223 final }

{ SWD(2016) 224 final }

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Dette forslag indeholder en række foranstaltninger med henblik på bedre at bekæmpe finansiering af terrorisme og sikre øget gennemsigtighed i finansielle transaktioner og koncernenheder under Unionens nuværende forebyggende retlige ramme, nemlig direktiv (EU) 2015/849 ("fjerde direktiv om hvidvask af penge")¹. Det indeholder også visse konsekvensændringer af de relevante selskabsretlige regler i henhold til direktiv 2009/101/EF².

Vedtagelsen af de ajourførte regler om bekæmpelse af hvidvask af penge i maj 2015 udgjorde et vigtigt skridt i retning af at forbedre effektiviteten af EU's indsats for at bekæmpe hvidvask af penge fra kriminelle handlinger og imødegå finansiering af terrorisme.

Terrortruslen er imidlertid taget til og har antaget nye former i den senere tid. Samtidig gør det globalt forbundne finansielle system som følge af landvindinger inden for teknologi og kommunikation det enkelt at skjule midler og flytte dem rundt i verden på tværs af grænser og jurisdiktioner ved hurtigt og behændigt at oprette lag på lag af skuffeselskaber, hvilket gør det stadig vanskeligere at spore pengene. På den måde er pengevaskere, skattesnydere, terrorister, bedragere og andre kriminelle alle i stand til at udviske deres spor.

Et forsvarligt finansielt system med behørig kontrol og analytiske redskaber kan bidrage til at opdage afvigende transaktionsmønstre, bidrage til en bedre forståelse af terror- og kriminalitetsforbindelser, -netværk og -trusler og føre til, at alle berørte kompetente myndigheder træffer relevante forebyggende foranstaltninger. Der er dog stadig mangler i tilsynet med mange af de finansieringsmetoder, som terrorister anvender, fra kontanter og handel med kulturgenstande til virtuelle valutaer og anonyme forudbetalte kort. Dette forslag har til formål at afhjælpe disse mangler uden at skabe unødige hindringer for, at betalinger og finansielle markeder kan fungere for almindelige, lovlydige borgere og virksomheder, så der skal findes en passende balance mellem behovet for at øge sikkerheden og behovet for at beskytte grundlæggende rettigheder, herunder databeskyttelse, og de økonomiske frihedsrettigheder.

Samtidig er der ud over problemerne vedrørende terrorfinansiering konstateret betydelige mangler i gennemsigtigheden af finansielle transaktioner rundt omkring i verden, hvilket tyder på, at mellemliggende koncernselskaber, som bringer den reelle ejer på afstand af de ejede aktiver, ofte placeres i offshore-jurisdiktioner, typisk med henblik på skatteundgåelse eller -unddragelse. Dette forslag har til formål dels at forhindre, at der i stor stil skjules midler, hvilket kan hæmme effektiv bekæmpelse af økonomisk kriminalitet, dels at sikre øget

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/101/EF af 16. september 2009 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 48 nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EUT L 258 af 1.10.2009, s. 11).

gennemsigtighed for selskaber, så de reelle ejere af selskaber eller andre juridiske arrangementer ikke kan skjule sig bag hemmelige identiteter.

Kommissionen påpegede i den europæiske dagsorden om sikkerhed³, at det er en prioritet at styrke EU's retlige ramme for terrorbekæmpelse. I Rådets konklusioner (retlige og indre anliggender) af 20. november 2015⁴, (økonomi og finans) af 8. december 2015⁵ og i Det Europæiske Råds konklusioner af 18. december 2015⁶ understregedes behovet for at intensivere arbejdet yderligere på dette område og bygge videre på forbedringerne i fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge.

Den 2. februar 2016 fremlagde Kommissionen en handlingsplan med henblik på at styrke bekæmpelsen af finansiering af terrorisme⁷ med to hovedindsatsområder: at spore terrorister gennem finansielle bevægelser og forhindre dem i at flytte midler eller andre aktiver, samt at afbryde de indtægtskilder, der anvendes af terrororganisationer, ved at gå målrettet efter deres evne til at rejse midler. I handlingsplanen bebudes der en række målrettede operationelle og lovgivningsmæssige foranstaltninger, herunder nærværende forslag, som skal iværksættes hurtigt.

Den 12. februar 2016 opfordrede Rådet (økonomi og finans) Kommissionen til hurtigst muligt og senest i andet kvartal 2016 at fremlægge sine forslag til ændring af fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge. Den 22. april 2016 efterlyste Rådet (økonomi og finans) på sit uformelle møde også tiltag, der forbedrer adgangen til registre over de reelle ejere, præciserer kravene til registrering af truste, fremskynder sammenkoblingen af nationale registre over reelt ejerskab, fremme automatisk udveksling af oplysninger om reelt ejerskab og styrker reglerne for kundekendskab⁸. Allerede i Europa-Parlamentets beslutning af 16. december 2015⁹ blev det understreget, at større gennemsigtighed, samordning og konvergens i selskabsbeskatningspolitikken danner en effektiv ramme for at garantere en fair konkurrence mellem virksomheder i Unionen og beskytte statsbudgetterne mod negative resultater.

Den foreslåede revision af fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge er også i overensstemmelse med den globale udvikling. På internationalt plan indeholdt FN's Sikkerhedsråds resolution 2199 (2015) og 2253 (2015) en opfordring til at træffe foranstaltninger, der forhindrer terrorgrupper i at få adgang til internationale finansieringsinstitutter. Desuden opfordres den Finansielle aktionsgruppe ("FATF") og Det Globale Forum for Gennemsigtighed og Informationsudveksling på Skatteområdet i G20-landenes erklæring af 18. april til at fremkomme med forslag til, hvordan man kan forbedre efterlevelsen af de internationale gennemsigtighedsstandarder, bl.a. med hensyn til adgangen til oplysninger om de reelle ejere, og udveksling af disse oplysninger på internationalt plan.

³ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, "Den europæiske dagsorden om sikkerhed" (COM(2015) 185 final).

⁴ <http://www.consilium.europa.eu/da/press/press-releases/2015/11/20-jha-conclusions-counter-terrorism/>

⁵ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2015/12/08-ecofin-conclusions-corporate-taxation/>

⁶ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2015/12/18-euco-conclusions/>

⁷ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om en handlingsplan med henblik på at styrke bekæmpelsen af finansiering af terrorisme (COM(2016) 50 final).

⁸ <http://english.eu2016.nl/documents/publications/2016/04/22/informal-ecofin---line-to-take-nl-presidency>.

⁹ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-%2f%2fEP%2f%2fTEXT%2bTA%2bP8-TA-2015-0457%2b0%2bDOC%2bXML%2bV0%2f%2fEN&language=EN>

Effektivt tilsyn og effektiv håndhævelse er afgørende for bekæmpelsen af hvidvask, finansiering af terrorisme og af kriminalitet generelt. Kommissionen vil overvåge, at EU-kravene indarbejdes i de nationale retsfor skrifter, og at medlemsstaterne reelt gennemføre dem i praksis.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Den 20. maj 2015 blev den reviderede ramme for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme vedtaget. De reviderede regler består af fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge og forordning (EU) 2015/847 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler.

Gennemførelsesdatoen for fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge og ikrafttrædelsen af forordning (EU) 2015/847 er den 26. juni 2017. Kommissionen har dog opfordret medlemsstaterne til at fremrykke gennemførelsesdatoen for fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge, og ved nærværende forslag ændres datoen til den 1. januar 2017. De foreslåede ændringer vedrører udvalgte spørgsmål, som medlemsstaterne allerede nu opfordres til at tackle inden for den igangværende proces med indarbejdelsen af bestemmelserne i fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge. Alle foranstaltninger har til formål at øge effektiviteten af de nuværende ramme for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og er udformet, så de udgør et logisk supplement til den. Derfor indeholder forslaget bestemmelser, som bygger på medlemsstaternes erfaringer med at indarbejde og gennemføre fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge (oprettelse af centrale registre), imødekommer ønskerne fra dem, som anvender bestemmelserne i praksis (udpegning af nye forpligtede enheder, tillæggelse af beføjelser til de nationale finansielle efterretningsenheder (FIU'er), harmonisering af tilgangen til højrisikotredjelande) og afspejler de nyeste tendenser, der er konstateret inden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (forbedring af adgangen til oplysninger om de reelle ejere). Forslaget udgør således en ramme, som bør gøre det muligt for medlemsstaterne at have nationale retsregler, der er ajour, og være bedre rustede til at tackle de aktuelle udfordringer. Medlemsstaterne bør i lyset af de forpligtelser, de allerede har påtaget sig, kunne øge tempoet i gennemførelsen af disse bestemmelser.

I dette forslag gøres der status over de resultater, og vurderingen heraf, som Kommissionen har opnået gennem sine mekanismer til evaluering af medlemsstaternes retlige og institutionelle rammer og praksis inden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Det bygger på oplysninger, som er delt med Kommissionen i forbindelse med gennemførelsen af fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge. De foreslåede ændringer tager også højde for relevante eksisterende undersøgelser og rapporter (navnlig dem fra 2009 og 2012) vedrørende de gældende gennemførelsesbestemmelser i medlemsstaterne, alle nyligt indførte internationale krav (særlig de reviderede FATF-anbefalinger) og alle de oplysninger, der indtil videre er indsamlet gennem indledning af overtrædelsesprocedure i henhold til artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Desuden har Kommissionen for at opnå et samlet og retvisende billede taget højde for oplysninger, der er stillet til rådighed gennem internationalt samarbejde om finansielt tilsyn.

For så vidt angår håndhævelse bygger dette forslag på de erfaringer, der er gjort med gennemførelsen af de gældende regler om bekæmpelse af hvidvask, og sætter større fokus på gennemførelsen af de gældende regler. Dette forslag afspejler Kommissionens løfte om nøje at overvåge, at direktivet gennemføres korrekt, og at medlemsstaternes nationale ordninger fungerer effektivt. I den sammenhæng vil Kommissionen bygge videre på det arbejde, der

allerede er udført af Den Finansielle Aktionsgruppe ("FATF") (fagfællebedømmelse) eller anvende medlemsstaternes nationale risikovurderinger som grundlag for effektivitetsvurderingen.

Endelig er dette direktiv allerede blevet gennemført i medlemsstaterne for så vidt angår selskabsret og direktiv 2009/101/EF. De foreslåede ændringer af direktiv 2009/101/EF skaber et nyt regelsæt, som finder anvendelse på en klart defineret kategori af selskaber og truste, afspejler og supplerer bestemmelserne i det reviderede fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge og har til formål at sikre øget gennemsigtighed for selskaber. Eftersom disse nye bestemmelser har et særskilt anvendelsesområde, skal de indføjes i direktiv 2009/101/EF, så der sikres de nødvendige krydsreferencer til fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

De foreslåede ændringer af fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge (og direktiv 2009/101/EF) er i overensstemmelse med de politiske mål, som Unionen forfølger, navnlig:

- den strafferetlige ramme for så vidt angår strafbare handlinger med forbindelse til terrorgrupper, og navnlig kriminalisering af finansiering af terrorisme som beskrevet i forslaget til direktiv om bekæmpelse af terrorisme¹⁰, samt de forpligtelser, som Unionen har påtaget sig, da den undertegnede tillægsprotokollen til Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme
- det indre marked for betalinger, der skaber sikrere og mere innovative betalingstjenester i hele EU, nemlig bestemmelserne i direktiv (EU) 2015/2366¹¹ og forordning (EU) 2015/751¹²
- den retlige ramme for fastlæggelse af kundekendingsprocedurer for finansielle konti, som muliggør automatisk udveksling af oplysninger om finansielle konti i skatteanliggender (ved at gennemføre den globale standard), jf. direktiv 2011/16/EU som ændret ved direktiv 2014/107/EU¹³
- rammen for effektive offentlige og private onlinetjenester, elektronisk forretningsførelse og elektronisk handel i Unionen, som oprettet ved forordning (EU) nr. 910/2014¹⁴
- den ændrede ramme for databeskyttelse, der hidrører fra forordning (EU) 2016/679¹⁵ og direktiv (EU) 2016/680¹⁶, og i overensstemmelse med Den Europæiske Unions Domstols retspraksis

¹⁰ COM(2015) 625 final.

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010.

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/751 af 29. april 2015 om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner.

¹³ Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet (EUT L 359 af 16.12.2014, s. 1).

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne

- det digitale indre marked, jf. Kommissionens meddelelse "En strategi for et digitalt indre marked i EU"¹⁷ og de specifikke bestemmelse om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner, der er fastsat i forordning (EU) nr. 910/2014 ("eIDAS-forordningen")¹⁸
- forbrugerbeskyttelse og finansiel inklusion
- de mål, som Kommissionen forfølger, som anført i dens meddelelse om yderligere foranstaltninger for at øge gennemsigtigheden på skatteområdet og bekæmpe skatteunddragelse og skatteundgåelse¹⁹.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Ved dette forslag ændres såvel fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge som direktiv 2009/101/EF. Derfor bygger det på artikel 114 og 50 i TEUF, som er retsgrundlaget for de ændrede retsakter.

• Nærhedsprincippet

I overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union, kan forslagens målsætninger ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på EU-plan. Dette forslag går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål. I overensstemmelse med gældende regler i både fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge og direktiv 2009/101/EF har medlemsstaterne i henhold til dette forslag ret til at vedtage eller opretholde foranstaltninger, der er strengere end EU-rettens foranstaltninger.

Den nuværende retlige ramme, der sætter det finansielle system i stand til at forebygge finansiering af terrorisme, blev fastsat på EU-plan. En forbedring af den nuværende retlige ramme kan ikke nås af EU-medlemsstaterne hver for sig. Der blev foretaget et grundigt nærhedstjek i forbindelse med vedtagelsen af fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge. Finansiering af organiseret kriminalitet og terrorisme kan skade den finansielle sektors stabilitet og omdømme og true det indre marked, og derfor kan foranstaltninger, som kun vedtages på nationalt plan, få negative konsekvenser for EU's indre marked. Manglende koordinering på tværs af medlemsstaterne af regler, som har til formål at beskytte medlemsstaternes finansielle systemer, kan være uforenelig med det indre markeds funktion og føre til opsplittning. I lyset af terrortruslernes grænseoverskridende karakter, skal de

oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

¹⁷ COM(2015) 192 final.

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).

¹⁹ COM(2016) 451.

foreslåede regler være tilstrækkeligt tilpassede, sammenhængende og konsekvente for at være virkelig effektive.

Desuden kan fraværet af en effektiv ramme for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i én medlemsstat udnyttes af kriminelle og dermed få konsekvenser i en anden medlemsstat. Derfor er det vigtigt at skabe en harmoniseret ramme på EU-plan, eftersom massive strømme af "sorte" penge og finansiering af terrorisme kan skade den finansielle sektors stabilitet og omdømme.

Præcist udformede regler med krav om større gennemsigtighed for en bred vifte af økonomiske aktører, herunder virksomheder og virksomhedslignende truste, afhjælper mere end blot teoretiske forskelle i den måde, det indre marked fungerer på. Risikoen for et dårligt fungerende indre marked er ganske reel: alle medlemsstater rammes nemlig direkte af, at kriminelle og medvirkende personer i et hidtil uset omfang intensiverer deres bestræbelser på at tilsløre oprindelsen af udbytter fra kriminelle handlinger eller på at kanalisere lovlige eller ulovlige midler over i finansiering af terrorisme.

- **Proportionalitetsprincippet**

De foreslåede ændringer går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå målet om at bekæmpe finansiering af terrorisme og øge gennemsigtigheden for selskaber, og de bygger på allerede gældende regler, i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

Den ledsagende konsekvensanalyse indeholder en nærmere beskrivelse af mulige alternative foranstaltninger for at nå målene for dette forslag.

Særligt hvad angår FIU'ernes rettidige identifikation af indehavere af bankkonti og betalingskonti er der holdt fast i de mest hensigtsmæssige muligheder: Medlemsstaterne er frit stillede til at oprette enten et centralt bankregister eller et system for dataudtræk, alt efter hvilket middel der passer bedst til deres egne gældende regler. Tilsvarende er det med hensyn til de skærpede kundekendingsprocedurer, som forpligtede enheder skal anvende over for højrisikotredjelande, er det den mulighed, som sikrer en ensartet tilgang på EU-plan og samtidig sikrer en fuld efterlevelse af de forpligtelser, der er indgået på internationalt plan, der anses for den mest hensigtsmæssige.

Med hensyn til at udpege udbydere af valutaveksling mellem virtuelle valutaer og papirvalutaer som forpligtede enheder overholder de foreslåede ændringer proportionalitetsprincippet. For at kompetente myndigheder kan overvåge mistænkelige transaktioner med virtuelle valutaer, samtidig med at de innovative fremskridt, som disse valutaer medfører, bevares, bør alle "gatekeepere", som kontrollerer adgangen til virtuelle valutaer, navnlig vekslingsplatforme og udbydere af virtuelle tegnebøger, defineres som forpligtede enheder efter fjerde direktiv om hvidvask af penge. Den foreslåede foranstaltning tager højde for, på den ene side, at de finansielle oplysninger er fragmenterede, og, på den anden side, at FIU'er og de kompetente myndigheder inden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme mangler direkte og hurtig adgang til disse oplysninger. Desuden skal de oplysninger, der er til rådighed, være nøjagtige (dvs. oplysningerne skal være tilstrækkeligt præcise til at undgå at gå efter den forkerte person) og begrænset til, hvad der er nødvendigt (proportionalitet) for at sætte FIU'er og kompetente myndigheder inden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i stand til at matche alle bankkonti og betalingskonti med de tilsvarende kontohavere, mellemmand og reelle ejere.

For så vidt angår forudbetalte instrumenter medfører proportionalitetsprincippet, at der tages behørigt hensyn til økonomisk sårbare personer i erkendelse af, at instrumenterne har klar samfundsmæssig interesse, fordi de i nogle medlemsstater bruges til at udbetale sociale ydelser. Derfor har de foreslåede foranstaltninger til formål at fremme finansiel inklusion, og de forudbetalte kort vil stadig kunne fungere som en de facto erstatning for en bankkonto. Desuden er det hensigtsmæssigt og rimeligt at sænke de i fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge fastsatte tærskler for transaktioner, som ikke kræver anvendelse af kundekendingsprocedurer, i betragtning af at det er nødvendigt at finde en balance mellem det legitime krav om anonymitet ved enkeltpersoners betalinger og kravet om effektiv overvågning af mistænkelige transaktioner, og i betragtning af de seneste markedstendenser og -tal, som viser gennemsnitsbeløbet for ikkemistænkelige transaktioner med anonyme forudbetalte kort.

Proportionaliteten er også sikret med hensyn til gennemsigtighedsbestemmelser vedrørende oplysninger om reelle ejere af juridiske enheder (selskaber, truste og lignende juridiske arrangementer). Både en omfattende undersøgelse af aktivisters og NGO'ers legitime krav, behovet for at sikre øget gennemsigtighed i forretningsforbindelser, retsstandarderne på området og ikke mindst alle bestemmelser vedrørende beskyttelsen af privatlivets fred og personoplysninger tilsiger en klar skelnen mellem kategorier af juridiske enheder, der forvalter truste som led i forretningsvirksomhed med henblik på at realisere fortjeneste, og andre kategorier. Det er legitimt og forholdsmæssigt at give offentligheden adgang til et begrænset antal oplysninger om de reelle ejere af den førstnævnte kategori af juridiske enheder, mens sådanne oplysninger om reelt ejerskab i den anden kategori kun bør meddeles personer og organisationer, der kan godtgøre at have en legitim interesse heri.

- **Valg af retsakt**

Det foreliggende forslag er en ændring af fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge og direktiv 2009/101/EF, og derfor er det et direktiv.

Der findes ingen alternative mekanismer, hverken lovgivningsmæssige eller operationelle, til at nå dette forslags mål, som er at forbedre den eksisterende ramme, der sætter det finansielle system i stand til at forebygge finansiering af terrorisme og sikre harmoniserede regler i hele Unionen om gennemsigtighed for selskaber.

3. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høringer af interesserede parter**

Kommissionen har søgt at sikre bred interessentdeltagelse i hele lovgivningsprocessen i forbindelse med dette initiativ gennem en række målrettede høringer (bilaterale kontakter, møder med interessenter og eksperter og skriftlige høringer).

For så vidt angår finansiering af terrorisme blev der afholdt høringer af:

- medlemsstaterne og repræsentanter for deres offentlige myndigheder
- repræsentanter for Europa-Parlamentet
- repræsentanter for sektoren for betalingstjenester (kortordninger, udstedere af forudbetalte kort og en repræsentativ sammenslutning)

- relevante markedsaktører inden for virtuelle valutaer: platforme til veksling af virtuelle valutaer, udbydere af virtuelle tegnebøger og en gruppe af interessenter inden for virtuelle valutaer
- interessenter tilhørende banksektoren og den finansielle sektor
- finansielle efterretningsenheder (EU's FIU-platform)
- Europol
- forbrugerorganisationer
- Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

Med henblik på dataindsamling udsendte Kommissionen en række spørgeskemaer/rundspørger. I december 2015 blev medlemsstaterne (FIU'er og offentlige myndigheder) anmodet om at foretage en undersøgelse af de fastlagte problemområder vedrørende finansiering af terrorisme for at indhente politiske synspunkter og data. Den 22. januar 2016 havde alle medlemsstater svaret. Spørgeskemaet omfattede: hvordan nationale myndigheder indsamler data med henblik på at opdage og vurdere aktiviteter, samt hvordan disse oplysninger anvendes; en kortlægning af centrale nationale registre over bankkonti og betalingskonti eller tilsvarende mekanismer, f.eks. centrale systemer for dataudtræk, og i hvilken udstrækning disse oplysninger kan anvendes af nationale myndigheder til at opdage finansiering af terrorisme; en undersøgelse af markedsstrukturen og eventuelle lovgivningsmæssige løsninger på nationalt plan vedrørende forudbetalte instrumenter og virtuelle valutaer og af, i hvilket omfang de pågældende instrumenter har været anvendt til finansiering af terrorisme; samt håndtering af finansielle strømme fra højrisikotredjelande ved hjælp af skærpede kundekendskabskrav /modforanstaltninger.

For så vidt angår de foreslåede ændringer til at øge gennemsigtigheden af finansielle transaktioner og koncernenheder, er de foreslåede ændringer udarbejdet i overensstemmelse med de synspunkter, som medlemsstaterne gav udtryk for på det uformelle møde i Rådet (økonomi og finans) den 22. april 2016, men der er også udvist lydighed over for de ønsker, som repræsentanter for medlemsstaternes kompetente myndigheder ytrede på seminarer om gennemførelsen af direktiv 2014/107/EU, der vedrører administrativt samarbejde.

- **Konsekvensanalyse**

Konsekvensanalysen bygger på relevante EU-rapporter og rapporter fra internationale organisationer, f.eks. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA), Den Europæiske Centralbank (ECB), Europol, Den Internationale Betalingsbank (BIS) og FATF. Den bygger desuden på data, som internationale medier har gjort offentligt tilgængelige.

Følgende spørgsmål behandles:

- (1) Mistænkelige transaktioner, der involverer højrisikotredjelande, overvåges ikke effektivt på grund af uklare og ukoordinerede kundekendskabskrav.
- (2) Mistænkelige transaktioner i virtuelle valutaer overvåges ikke tilstrækkeligt af myndighederne, som ikke formår at knytte transaktionerne til identificerede personer
- (3) De nuværende foranstaltninger med henblik på at afbøde de risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som er forbundet med anonyme forudbetalte instrumenter, er utilstrækkelige.
- (4) Det er begrænset, hvad FIU'er kan gøre for at sikre rettidig adgang til – og udveksling af – oplysninger, som forpligtede enheder er i besiddelse af.

- (5) FIU'erne har ikke tilstrækkelig adgang eller forsinket adgang til oplysninger om bankkonti- og betalingskontohavere.

Ikkellovgivningsmæssige løsningsmodeller til at afhjælpe de konstaterede problemer er blevet vurderet. Kommissionen kan i) opstille 'bedste praksis' for at overvinde de praktiske vanskeligheder, som er blevet konstateret i det kortlægningsarbejde, som i øjeblikket udføres inden for rammerne af FIU-plattformen ii) rette henstillinger til medlemsstaterne (efter "følg eller forklar-princippet") for at afbøde de risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som er konstateret i forbindelse med den overnationale risikovurdering, som i øjeblikket gennemføres, og iii) uddybe sit engagement i internationale fora, der beskæftiger sig med bekæmpelse af finansiering af terrorisme, med henblik på at styrke samarbejdet og informationsudvekslingen på dette strategiske område.

Nødvendigheden af at udarbejde specifikke lovbestemmelser blev beholdt som den bedste løsning.

Hvad angår en mere effektiv EU-politik over for højrisikotredjelande blev tre lovgivningsmæssige løsningsmodeller undersøgt. Den model, der blev valgt, er at ændre fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge ved at opstille en normativ liste over skærpede kundekendskabsprocedurer, som forpligtede enheder skal anvende, kombineret med en vejledende liste over modforanstaltninger, som kan anvendes over for de højrisikotredjelande, som Kommissionen har udpeget.

For så vidt angår forbedret opdagelse af mistænkelige transaktioner i virtuelle valutaer blev seks lovgivningsmæssige løsningsmodeller undersøgt. Den valgte model kombinerer flere midler, idet i) platforme til veksling af virtuelle valutaer og ii) udbydere af virtuelle tegnebøger underlægges direktivets anvendelsesområde, men der iii) gives også mere tid til at overveje løsningsmodeller med frivillig selvidentifikation af brugere af virtuelle valutaer.

For så vidt angår en begrænsning af misbruget af forudbetalte kort blev fem lovgivningsmæssige løsningsmodeller undersøgt. Den valgte løsningsmodel kombinerer flere midler, nemlig i) en ophævelse af anonymiteten ved anvendelsen af genopfyldelige og ikkegenopfyldelige forudbetalte kort på internettet og ii) en sænkning af den eksisterende tærskel for anonyme forudbetalte kort fra 250 EUR til 150 EUR, når kortene bruges 'ansigt til ansigt'.

To lovgivningsmæssige løsningsmodeller for at forbedre FIU'ers adgang til og udveksling af oplysninger, som forpligtede enheder er i besiddelse af, blev undersøgt. Den valgte model går ud på yderligere at præcisere, hvilke retlige forpligtelser der påhviler FIU'er, ved at tilpasse det fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge til de seneste internationale standarder for, hvilke beføjelser FIU'er bør have, når de anmoder forpligtede enheder om yderligere oplysninger.

Der blev undersøgt tre lovgivningsmæssige løsningsmodeller for at udstyre FIU'er (og potentielt også andre kompetente myndigheder, der beskæftiger sig med bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme) med en effektiv mekanisme, der sørger for rettidig adgang til oplysninger om bankkonto- og betalingskontohaveres identitet. Den valgte løsning er at oprette en automatisk central mekanisme – f.eks. et centralt register eller et elektronisk system for dataudtræk – på medlemsstatsplan, som muliggør hurtig identifikation af kontohavere. Denne mekanisme gøres direkte tilgængelig for nationale FIU'er og potentielt også andre kompetente myndigheder, der beskæftiger sig med bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Anden del af konsekvensanalysen er specifikt udarbejdet med henblik på at håndtere spørgsmål vedrørende manglende gennemsigtighed og foranstaltninger til afhjælpning af manglende adgang til oplysninger om reelt ejerskab.

Et første spørgsmål vedrørte manglende systematik i overvågningen af eksisterende reelle ejere bag eksisterende kunder som trustere samt andre juridiske arrangementer og enheder, f.eks. fonde. Dette gør det muligt at omgå eksisterende EU-gennemsigtighedsstandarder, jf. direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet, og gemme sorte penge, og der er derfor behov for nye regler på EU-plan.

Et andet spørgsmål vedrørte offentlighed og gennemsigtighed vedrørende registre over reelle ejere af juridiske enheder. Allerede ved det fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge pålægges der forpligtelser vedrørende identifikation af de reelle ejere af juridiske enheder og juridiske arrangementer, lagringen af disse oplysninger og differentierede niveauer for adgang til dem. Med henblik på forbedret registrering af sådanne oplysninger og adgang til dem blev der i konsekvensanalysen undersøgt fem løsningsmodeller, der spænder fra i) at bevare det nuværende system til ii) at gøre det valgfrie system i fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge obligatorisk og til iii) at give offentligheden adgang til oplysningerne. Den model, der blev valgt som den mest hensigtsmæssige ud fra et omkostnings-, virknings- og legitimitetsperspektiv, var at forpligte medlemsstaterne til via et register at offentliggøre oplysninger om de reelle ejere af selskaber og virksomhedslignende trustere og andre lignende juridiske arrangementer, men samtidig fastholde, at det er nødvendigt at godtgøre en legitim interesse for at få adgang til sådanne oplysninger om trustere og andre juridiske arrangementer, som ikke kan klassificeres som virksomhedslignende.

Desuden tages der i konsekvensanalysen fat på behovet for at indføre en sammenhængende og ensartet ordning for registrering af oplysninger om de reelle ejere af alle trustere, der oprettes i Unionen. Ud fra en detaljeret undersøgelse af den nuværende situation og de problemer, der opstår i praksis i forbindelse med anvendelsen af det registreringssystem, der er fastsat ved fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge, undersøges en række løsningsmodeller: i) fastholdelse af det nuværende system ii) registrering i lovvalgsjurisdiktionen og iii) registrering i forvaltningsjurisdiktionen. Løsningsmodel iii) er valgt, fordi den er den fordelagtigste og klareste, og støtteargumenterne er angivet: det er den mindst byrdefulde løsningsmodel for medlemsstaterne og den letteste at anvende.

- **Grundlæggende rettigheder**

Unionen anerkender i henhold til artikel 6, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union de rettigheder, friheder og principper, der er nævnt i chartret om grundlæggende rettigheder.

De foreslåede foranstaltninger omfatter lovbestemmelser, der udgør et passende modsvar over for risici, der er forbundet med økonomisk kriminalitet, den tiltagende terrortrussel og behovet for øget gennemsigtighed. Disse foranstaltninger vil bidrage til at afbøde og reducere risikoen for terrorangreb. Det endelige mål med disse foranstaltninger er at beskytte det finansielle system, og de tager sigte på at give garantier med henblik på at finde den rette balance mellem behovet for øget sikkerhed og behovet for at beskytte grundlæggende rettigheder, herunder vedrørende databeskyttelse og økonomiske frihedsrettigheder.

Af de grundlæggende rettigheder, der er nedfældet i EU's charter om grundlæggende rettigheder, har følgende særlig betydning for dette forslag: retten til respekt for privatliv og

familieliv (chartrets artikel 7) og til beskyttelse af personoplysninger (artikel 8) samt friheden til at oprette og drive egen virksomhed (artikel 16).

Udvidelsen af anvendelsesområdet for fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge til også at omfatte platforme til veksling af virtuelle valutaer blev behørigt undersøgt i relation til retten til respekt for privatlivet og til beskyttelse af personoplysninger. Lovgivningen om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme stiller krav til forpligtede enheder om kendskab til deres kunder – og til visse andre personer, som ikke altid er deres kunder (f.eks. reelle ejere) – og om at vurdere den hermed forbundne risiko for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Til dette formål har forpligtede enheder behov for at indsamle, behandle og registrere personoplysninger og undertiden dele sådanne oplysninger med offentlige myndigheder (f.eks. FIU'er) eller med private enheder inden for samme koncern. Disse krav har konsekvenser for privatpersoner og har desuden en samlet sikkerhedsmæssig virkning (almen interesse). De foreslåede ændringers ordlyd er klar og forholdsmæssig, der fastsættes de nødvendige garantier, og Kommissionen anser dette for at være nødvendigt for at nå målet om at øge effektiviteten af bekæmpelsen af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og overholde nye internationale standarder. Desuden forventes positive virkninger for forbrugerne af de foreslåede bestemmelser om at udpege platforme til veksling af virtuelle valutaer som forpligtede enheder. En indskrænkning af anonymiteten i forbindelse med virtuelle valutaer vil bidrage til at øge tilliden hos dem, der anvender dem i god tro.

Tilsvarende blev der taget behørigt hensyn til behovet for at respektere friheden til at oprette og drive egen virksomhed, og selv om det vil få en indvirkning på markedsaktører, der i øjeblikket ikke anvender kundekendingsprocedurer over for deres kunder, at de får status som forpligtede enheder, påvirkes evnen til at drive en platform til veksling af virtuelle valutaer ikke af de foreslåede ændringer.

Ved at sænke tærsklerne i fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge for, hvornår der skal gennemføres kundelegitimationsprocedurer i forbindelse med forudbetalte instrumenter, sikres det, at EU-lovgivningen afspejler den nuværende markedspraksis for ikkeegenopladelige kort, samtidig med at den tager hensyn til de behov og legitime interesser, som brugere af sådanne kort har. Der skal kun foretages identifikation og identitetskontrol af kortindehaveren, når tærsklen overstiges, eller når et kort, uanset om det genopfyldeligt eller ej, anvendes til internethandel.

De styrkede regler om adgang til oplysninger om reelt ejerskab er blevet gennemanalyseret i relation til at sikre overholdelse af chartrets artikel 7 og 8. De foreslåede ændringer skal sikre en passende balance mellem behovet for at sikre beskyttelse af privatlivets fred og personoplysninger og behovet for øget gennemsigtighed i finansielle og økonomiske aktiviteter. Ved at give offentligheden adgang til oplysninger om reelle ejere af enheder, som udøver økonomisk virksomhed, får tredjeparter, som ønsker at gøre forretninger med de pågældende selskaber, supplerende garantier. Det giver også civilsamfundet, herunder pressen eller civilsamfundsorganisationer, bedre mulighed for at kontrollere oplysninger og bidrage til at bevare tilliden til forretningstransaktioners og det finansielle systems integritet. De datasæt, der gøres offentligt tilgængelige, er strengt begrænsede og vedrører udelukkende de reelle ejere i deres egenskab af økonomiske aktører. Betingelserne for at give adgang til oplysninger om reelt ejerskab ændres, og der opstilles klare regler for adgang til personoplysninger

gennem en ændring af det første selskabsdirektiv (direktiv 2009/101/EF²⁰), den EU-retsakt ved hvilken der er fastsat regler om offentliggørelse af selskabsdokumenter og om gyldigheden af selskabers forpligtelser. For så vidt angår trustere og andre juridiske enheder, som kan klassificeres som virksomhedslignende, bygger direktivet på begrebet "legitim interesse" som betingelse for at få adgang til oplysninger om reelt ejerskab.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen budgetmæssige virkninger for Unionen.

5. ANDRE FORHOLD

- **Forklarende dokumenter**

Det vurderes, at der ikke er behov for forklarende dokumenter om gennemførelse af bestemmelserne i dette forslag ud over dem, som kræves af medlemsstaterne i henhold til de bestemmelser, der i øjeblikket er gældende i både fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge og i direktiv 2009/101/EF.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Ændringerne af fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge omfatter følgende elementer:

A. Udpege platforme til veksling af virtuelle valutaer som forpligtede enheder

I øjeblikket defineres de forpligtede enheder, som falder inden for direktivets anvendelsesområde, i artikel 2 i fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge. Kommissionen foreslår at ændre artikel 2 for at føje platforme til veksling af virtuelle valutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger til listen over forpligtede enheder. Af hensyn til retssikkerheden foreslås der også en definition af begrebet "virtuel valuta".

Både på EU-plan og på internationalt plan har nylige undersøgelser kastet lys over, hvordan virtuelle valutaer fungerer. De fremhæver en række risici vedrørende udbydere af valutaveksling mellem virtuelle valutaer og papirvalutaer. Transaktioner med virtuelle valutaer frembyder en højere grad af anonymitet end klassiske overførsler af finansielle midler og medfører derfor risiko for, at virtuel valuta anvendes af terrororganisationer til at skjule finansielle overførsler. Andre mulige risici knytter sig til transaktionernes uigenkaldelighed, midler til bekæmpelse af svigagtige handlinger, erhvervets uigennemsigtige og teknologisk set komplekse karakter, samt manglen på garantier i lovgivningen.

Virtuelle valutaoverførsler overvåges i øjeblikket overhovedet ikke af offentlige myndigheder i EU, da der ikke er fastsat specifikke bindende forskrifter for vilkårene for denne overvågning, hverken på EU-plan eller af de enkelte medlemsstater. For at kunne give et passende modsvar over for risici er det afgørende at tilvejebringe en reguleringsmæssig ramme for veksling samt for udbydere af virtuelle tegnebøger, som fungerer som dørvogtere, og give offentligheden adgang til de forskellige virtuelle valutasystemer. Som forpligtede enheder i henhold til fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge bliver de, i lighed

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/101/EF af 16. september 2009 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 48 nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EUT L 258 af 1.10.2009, s. 11).

med finansieringsinstitutter, omfattet af forpligtelsen til at træffe forebyggende foranstaltninger og indberette mistænkelige transaktioner.

De foreslåede foranstaltninger har ingen negativ indvirkning på de fordele og teknologiske fremskridt, som den distributed ledger-teknologi, der ligger til grund for virtuelle valutaer, frembyder. Elektronisk distribution af digitale kontanter indebærer mulige effektivitetsgevinster, og i modsætning til papirpenge har den en indbygget hovedbog. Dette forslag tager behørigt hensyn til disse fordele og anerkender det forhold, at virtuelle valutaer har kastet lys over innovative måder, hvorpå regeringer kan reducere svig, korruption, fejl og omkostninger ved papirtunge processer. Tilsvarende indtænkes det i den foreslåede foranstaltning, at markedet for virtuelle valutaer har potentialet til at skabe nye, moderne måder, hvorpå regeringer og borgere kan interagere med hensyn til dataudveksling, gennemsigtighed og tillid, og markedet kan give ny viden om, hvordan varers og intellektuel ejendoms ejerskab og oprindelse kan fastslås.

Ud fra et databeskyttelsesperspektiv udpeges der nye forpligtede enheder, og de vil skulle behandle personoplysninger (dvs. gennemføre kundekendingsprocedurer). Denne nye forpligtelse, der indføres af hensyn til den offentlige orden, opvejes af klare definitioner af de forpligtede enheder, som oplyses om de nye forpligtelser, de bliver omfattet af (indsamling og behandling af finansielle personoplysninger på internettet), og de databeskyttelseselementer, som er specifikke for de pågældende forpligtelser.

B. Fastsætte lavere transaktionsgrænser for visse forudbetalte instrumenter

I henhold til artikel 12 i fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge kan medlemsstaterne på visse betingelser tillade, at forpligtede enheder undlader at anvende visse kundekendingsprocedurer på elektroniske penge. De terrorfinansieringsrisici, som er blevet konstateret for forudbetalte kort, er knyttet til generelle (genopladelige eller ikkegenopladelige) forudbetalte kort, som er fritaget fra kundekendingsprocedurer, og som bygger på nationale eller internationale mekanismer, og til den lethed, hvormed disse kort kan anvendes online.

Kommissionen foreslår at i) sænke tærsklen for, hvornår kundekendingsprocedurer finder anvendelse på ikkegenopladelige forudbetalte instrumenter (fra 250 til 150 EUR) og ii) at ophæve fritagelsen for kravet om kundekendingsprocedurer for onlinebrug af forudbetalte kort.

Det vil være bedre i identifikationsøjemed og udvide kundekontrolkravene. Begrænsningen af forudbetalte instrumenters anonymitet vil tilskynde til kun at bruge disse instrumenter til lovlige formål og gøre dem mindre attraktive til terrorformål og kriminelle formål. Forudbetalte kort vil dog stadig være et tilgængeligt instrument. Kommissionen anerkender, at de har en samfundsmæssig værdi, bidrager til at fremme finansiell inklusion og kan udgøre et nyttigt instrument til at købe varer og tjenester online og som et alternativ til bankkonti.

De foreslåede foranstaltninger er i fuld overensstemmelse med de regler vedrørende forudbetalte kort, der allerede er fastsat i fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge, og de forudsætter ikke, at distributører af disse instrumenter pålægges yderligere forpligtelser.

C. Sætte FIU'erne i stand til at indhente oplysninger om hvidvask af penge hos alle forpligtede enheder

I overensstemmelse med tilsagnene i den europæiske dagsorden om sikkerhed foreslår Kommissionen at ændre artikel 32 i fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge med henblik på at fremme samarbejdet mellem FIU'er, idet reglerne for deres adgang til oplysninger tilpasses de seneste internationale standarder.

FIU'er spiller en vigtig rolle, når det drejer sig om at identificere terrornetværks finansielle transaktioner over grænserne og opdage deres finansielle støtter. De seneste internationale standarder understreger betydningen af at udvide anvendelsesområdet for og adgangen til de oplysninger, som FIU'er råder over. I øjeblikket er disse oplysninger i nogle medlemsstater begrænset af kravet om, at en forpligtet enhed skal foretage en forudgående indberetning af en mistænkelig transaktion. FIU'er bør kunne få adgang til yderligere oplysninger hos forpligtede enheder og få hurtig adgang til de oplysninger om finansielle forhold, administration og retshåndhævelse, som de skal bruge for at udføre opgaver korrekt, også uden at der foreligger en forudgående indberetning af en mistænkelig transaktion.

Præciseringen af FIU'ernes mandat til at anmode enhver forpligtet enhed om supplerende oplysninger og til at få direkte adgang til oplysninger, som opbevares af forpligtede enheder, vil sikre, at lovgivningen i alle medlemsstater er tilpasset internationale standarder. Det vil ruste FIU'erne bedre til at indsamle de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere indberetninger af mistænkelige transaktioner mere effektivt og fremskynde opdagelse af finansiering af terrorisme og hvidvask af penge. Det overlades til medlemsstaterne nærmere at præcisere, på hvilke betingelser sådanne anmodninger om oplysninger kan fremsættes. Medlemsstaterne beholder også retten til at fastsætte effektive og rimelige regler for behandling af de oplysninger, der modtages. En FIU skal overholde de regler, der gælder for sikkerheden ved og fortroligheden af sådanne oplysninger, herunder procedurer for behandling af, lagring af, formidling af, beskyttelse af og adgang til sådanne oplysninger.

D. Sætte FIU'er og kompetente myndigheder i stand til at identificere indehavere af bankkonti og betalingskonti

I henhold til betragtning 57 i fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvaskning af penge kan medlemsstaterne eksempelvis overveje at indføre bankregistersystemer eller elektroniske systemer for dataudtræk, som kan give FIU'erne adgang til oplysninger om bankkonti. På nuværende tidspunkt er sådanne mekanismer allerede eller for nylig indført i en række medlemsstater. Der er dog ikke nogen forpligtelse hertil på EU-plan.

Eftersom ikke alle medlemsstater har fastlagt mekanismer, der giver deres FIU'er rettidig adgang til oplysninger om bankkonto- og betalingskontohavere, besværliggøres nogle FIU'ers opdagelse af kriminalitets- og terrorrelaterede finansielle strømme på nationalt plan. Desuden er de pågældende FIU'er også ude af stand til at udveksle sådanne oplysninger med de tilsvarende organer i og uden for EU, hvilket vanskeliggør den forebyggende indsats på tværs af grænserne.

Kommissionen foreslår at forpligte medlemsstaterne til at oprette automatiske centrale mekanismer, som muliggør hurtig identifikation af bankkonto- og betalingskontohavere. Det vil give medlemsstaterne mulighed for at vælge mellem at oprette i) et centralt register, der indeholder de nødvendige data til identifikation af bankkonto- og betalingskontohavere, og give deres egne nationale FIU'er og kompetente myndigheder inden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme fuld og hurtig adgang til oplysningerne i registret, og ii) andre centrale mekanismer, f.eks. centrale systemer for dataudtryk, som gør det muligt at nå samme mål.

FIU'er og andre myndigheder inden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme skal ved opfyldelsen af deres forpligtelser i henhold til dette direktiv råde over effektive midler til at identificere alle bankkonti og betalingskonti tilhørende en person gennem centrale automatiske søgninger. Dette vil medføre hurtigere opdagelse – både nationalt og internationalt – af transaktioner, som vækker mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, og forbedre forebyggelsen.

Dette vil give medlemsstaterne tilstrækkelig frihed til at vælge det bedste middel til at nå forslagetets mål. Hvis medlemsstaterne opretter en central mekanisme, indlæser de et harmoniseret minimum af oplysninger i den og eventuelt andre oplysninger, som de finder forholdsmæssige og nødvendige for at forebygge hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Dette vil yderligere kræve, at de berørte finansieringsinstitutter (eller andre enheder) regelmæssigt indlæser eller uploader disse oplysninger i mekanismen, og at medlemsstaterne fastlægger de tekniske og retlige betingelser for den adgang, som FIU'er og kompetente myndigheder inden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme har til oplysningerne.

Af hensyn til privatlivets fred og beskyttelsen af personoplysninger bør sådanne registre dog kun lagre det minimum af oplysninger, der er nødvendigt for kunne efterforske hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, de berørte registrerede bør oplyses om, at deres data er registreret og kan tilgås af FIU'er, og de bør gives et kontaktpunkt, så de kan udøve deres ret til indsigt og berigtigelse. På nationalt plan bør der gælde maksimale opbevaringsperioder (tilstrækkeligt begrundet for så vidt angår varighed) i forbindelse med registrering af personoplysninger i registre, og der bør fastsættes bestemmelser for oplysningernes tilintetgørelse, når de ikke længere er nødvendige til det angivne formål. Adgang til sådanne registre og databaser bør kun gives, i det omfang det er nødvendigt ('need-to-know').

E. Harmonisere EU's tilgang til højrisikotredjelande

I henhold til direktivets artikel 18 skal forpligtede enheder anvende skærpede kundekendingsprocedurer ved transaktioner med fysiske eller juridiske enheder, som er etableret i højrisikotredjelande. Ved artikel 9 i fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge tillægges Kommissionen beføjelse til ved hjælp af en delegeret retsakt at identificere højrisikotredjelande, som har mangler i deres nationale ordninger for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og derfor udgør en alvorlig risiko for finansiering af terrorisme. Den pågældende delegerede retsakt skal vedtages og gennemgås af Europa-Parlamentet og Rådet – i juli 2016.

Medlemsstaterne er dog ikke på nuværende tidspunkt forpligtede til at indarbejde en særlig liste over skærpede kundekendingsprocedurer i deres nationale ordninger, hvilket indebærer, at medlemsstaterne har forskellige gennemførelsesordninger for skærpede kundekendingsprocedurer over for lande med mangler.

En harmonisering af disse foranstaltninger vil forhindre eller i det mindste begrænse risikoen for forumshopping ud fra, hvor strenge eller mindre strenge bestemmelser de enkelte jurisdiktioner anvender over for højrisikotredjelande. Derfor afhjælpes de mangler i lovgivningen, som kunne udnyttes til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

De foreslåede skærpede kundekendingsprocedurer er i fuld overensstemmelse med den liste over sådanne foranstaltninger, som Den Finansielle Aktionsgruppe (FATF) har udarbejdet. De vil også blive betragtet som et sæt minimumskrav, som alle medlemsstater skal anvende.

Gennemførelsen af samtlige skærpede kundekendingsprocedurer vil medføre en mere fuldstændig overvågning af transaktionerne, fordi den omfatter kontrol af kunde, forretningsforbindelsens formål og karakter, kilden til midlerne, og overvågning af transaktionerne. Desuden vil det forhold, at den øverste ledelse systematisk skal godkende behandlingen af finansielle transaktioner, give øget kontrol.

I tråd med dette bør FATF's liste over modforanstaltninger afspejles korrekt i EU-lovgivningen, og dette forslag indeholder en ikkeudtømmende liste over afbødende foranstaltninger, som medlemsstaterne kan beslutte at anvende.

F. Bedre adgang til oplysninger om reelle ejere

Ved artikel 30 og 31 i fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge fastsættes der regler om indsamling af, lagring af og adgang til oplysninger om de ultimative reelle ejere af selskaber, trustere og andre typer juridiske arrangementer. I øjeblikket er de pågældende enheder forpligtede til at opbevare nøjagtige oplysninger om deres reelle ejerskab.

Fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge indeholder en struktureret tilgang til juridiske enheder, idet der skelnes mellem selskaber og trustere og lignende juridiske arrangementer. Dette forslag fastholder denne struktur.

– Selskaber og andre juridiske enheder

I henhold til artikel 30 i fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge kan enhver person eller organisation, der kan godtgøre at have en legitim interesse i oplysninger om reelt ejerskab, få adgang til dem. I praksis er komplekse ejerstrukturer blevet anvendt til at sløre forbindelser til kriminelle handlinger, skattepligt, involvering af politisk eksponerede personer og sanktionerede personer eller jurisdiktioner. Samtidig skaber divergerende tilgange til gennemsigtighed om, hvem der i sidste ende er reelle ejere, også udfordringer og forvirring for selskaber, som er nødt til at afsætte betydelige ressourcer til deres egne systemer og kontroller, mens investorer, aktionærer og andre interessenter må forlade sig på de oplysninger, der her og nu er tilgængelige om kontrol over og ejerskab af børsnoterede selskaber.

At kunne finde frem til de reelle ejere af selskaber er et centralt element i indsatsen for at mindske risikoen for økonomisk kriminalitet og i forebyggelsesstrategier for regulerede selskaber. Hertil kommer, at inden for EU-rammen er dette aspekt kernen i forbindelsen mellem de forebyggende foranstaltninger i fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge og selskabsretten, nemlig direktiv 2009/101/EF, den EU-retsakt, ved hvilken der er fastsat regler om offentliggørelse af selskabsdokumenter. Nærværende forslag tager fat på dette spørgsmål gennem en ændring af nævnte direktiv, så medlemsstaterne vil skulle sikre obligatorisk offentliggørelse (offentlig adgang) til et begrænset antal oplysninger om reelle ejeres selskaber og juridiske enheder, der arbejder med gevinst for øje, jf. artikel 54 i TEUF. En god selskabsledelsesinfrastruktur bør kombinere gennemsigtighed, ansvarlig og integritet, herunder viden om reelt ejerskab.

Kravet om at give offentligheden adgang til oplysninger om reelle ejere er velbegrundet, da det vil give supplerende garantier for tredjeparter, der ønsker at gøre forretninger med de pågældende selskaber. Beskyttelsen af minoritetsinvestorer og af interessenter, f.eks. tredjeparter, der ønsker at gøre forretninger med enheden eller strukturen, forudsætter

pålidelige oplysninger om ejerskab, herunder om, hvem der har de bestemmende ejerandele, samt både selskabers og trusters kontrolstrukturer.

Offentlighedens adgang giver også civilsamfundet, herunder pressen eller civilsamfundsorganisationer, bedre mulighed for at kontrollere oplysninger, og bidrager til at bevare tilliden til forretningstransaktioners og det finansielle systems integritet. Adgangen kan bidrage til at bekæmpe misbrug af juridiske enheder og arrangementer, fordi det kan være til hjælp i forbindelse med efterforskning og kan påvirke selskabers omdømme, idet enhver der overvejer at indgå i transaktioner med dem, har kendskab til de reelle ejere. Det giver også finansieringsinstitutterne og myndighederne lettere adgang til rettidige og brugbare oplysninger, herunder myndigheder i tredjelande, som er involveret i bekæmpelsen af disse strafbare handlinger.

– Truster og andre juridiske arrangementer

Fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge giver kompetente myndigheder og FIU'er rettidig adgang til oplysninger om de reelle ejere af truste og andre juridiske arrangementer. Forpligtede enheder kan få adgang til oplysningerne inden for rammerne af kundekendingsprocedurer. Oplysningerne om reelt ejerskab berører en bred vifte af juridiske arrangementer: viljesbestemte truste, som er særlige for sædvaneret, men også lignende enheder som fiducia, treuhand eller fideikommissar, og alle tilsvarende juridiske arrangementer, f.eks. fonde. Desuden skal medlemsstaterne i henhold til gældende regler have et register med oplysninger om reelt ejerskab, hvis en trust har skattemæssige konsekvenser.

Mange af de pågældende truste og tilsvarende juridiske arrangementer deltager i handelsmæssig eller forretningslignende virksomhed med henblik på at realisere fortjeneste ligesom normale selskaber. Derfor gælder de samme argumenter for at give offentlig adgang til oplysninger om de reelle ejere vedrørende denne særlige type trust. Ordningen på EU-plan for adgang til oplysninger skal være sammenhængende og sikre offentlig adgang til oplysninger om reelt ejerskab af denne kategori af juridiske enheder.

Truste og tilsvarende juridiske arrangementer kan dog også oprettes med andre formål for øje: beskyttelse af familieejendom og fastsættelse af brugsretten, godgørende formål eller andre samfundsgavnige formål. Sådanne truste og tilsvarende juridiske arrangementer, som ikke kan klassificeres som virksomhedslignende, nyder godt af andre bestemmelser vedrørende beskyttelse af privatlivets fred. Væsentlige oplysninger om reelt ejerskab af denne type enheder må kun meddeles personer og organisationer, der har en legitim interesse heri. Desuden præciseres i en betragtning kriterierne for, hvordan man kan godtgøre at have en legitim interesse.

Denne tilgang tager højde for de særlige karakteristika ved truste og lignende juridiske arrangementer. Dermed skelnes der, uanset hvordan truste opfattes i henhold til national ret, mellem, på den ene side, truste, som omfatter ejendom, der ejes af eller bestyres på vegne af en person, som udøver virksomhed bestående i eller omfattende forvaltning af truste, og som fungerer som forvalter af en trust i forbindelse med denne virksomhed med henblik på at realisere fortjeneste, og, på den anden side, alle andre truste.

Andre forhold

i) Registrerede selskabsstrukturer

I henhold til artikel 3, nr. 6, litra a), i fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge er et kriterium for at identificere den reelle ejer af koncernenheder en tærskel for aktiebesiddelse på 25 % plus én aktie eller en ejerandel på over 25 %. Kommissionen foreslår at nedsætte tærsklen i fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge til 10 % for et begrænset antal typer af enheder, som frembyder en særlig risiko for at blive anvendt til hvidvask af penge og skatteunddragelse.

For mellemliggende koncernenheder, som ikke udøver nogen økonomisk aktivitet og udelukkende tjener til at bringe den reelle ejer på afstand af aktiverne, er tærsklen på 25 % forholdsvis let at omgå. Ved at fastsætte en lavere tærskel i de tilfælde, hvor der består en særlig risiko, kan omfanget af enheder, som de forpligtede enheder skal indsamle yderligere oplysninger om, begrænses til dem, hvor risikoen for anvendelse til ulovlige formål er høj. Følgelig muliggør dette bedre opdagelse af de reelle ejere med særligt fokus på enheder, som fungerer som mellemliggende koncernenheder og ikke selv skaber indtægter, men hovedsagelig kanaliserer indtægter fra andre kilder (defineres som *passiv ikkefinansiel enhed* i direktiv 2011/16/EU).

ii) Eksisterende kunder

I henhold til artikel 14, stk. 5, i fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge identificeres stifteren af en trust, når der gennemføres kundekendingsprocedurer. Kommissionen foreslår at pålægge systematisk overvågning af reelle ejere bag eksisterende kunder som trusters samt andre juridiske arrangementer og enheder, f.eks. fonde.

Den potentielle kilde til midlerne/aktiverne, hvor risikoen for hvidvask af penge som regel findes, kan ikke vurderes tilstrækkeligt, før der foretages en sådan systematisk gennemgang. Eftersom der ikke foretages nogen systematisk overvågning, opdages og vurderes risici i nogle tilfælde ikke rettidigt. I forbindelse med anvendelse af kundekendingsprocedurer over for udvalgte eksisterende kunder kan den rettidige vurdering af risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og reaktionen på risikoen vanskeliggøres af manglen på ajourførte oplysninger om kunder, og derved gives der mulighed for at skjule sorte penge.

Ud over fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge er andre af EU-retten bestemmelser relevante i denne henseende og skal tages i betragtning. Omfanget af oplysninger om reelt ejerskab i henhold til fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge indvirker direkte på indberetningsordningen efter direktiv 2011/16/EU. Sidstnævnte pålægger finansieringsinstitutter at indhente en egenerklæring vedrørende reelt ejerskab af *passive ikkefinansielle enheder*, som har allerede eksisterende konti med en saldo over 1 mio. USD, som fastlagt i overensstemmelse med den fælles rapporteringsstandard ("CRS"), som er udviklet i forbindelse med Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD). Idet der bygges videre på den forpligtelse til at kontakte den passive ikkefinansielle enhed, der pålægges de finansielle institutioner, kan der opnås synergier ved at bruge denne kontakt til at ajourføre oplysninger om reelt ejerskab i overensstemmelse med den seneste vidensstandard.

iii) Sted for overvågning og registrering af trusters

I henhold til artikel 31 i fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge skal medlemsstaterne kræve, at der vedrørende trusters, der er "omfattet af deres lovgivning", indhentes og opbevares passende, nøjagtige og aktuelle oplysninger, særlig om stifteren. I henhold til samme artikel skal medlemsstaterne på nationalt plan oprette et centralt register over reelle ejere af trusters, "når trusten har skattemæssige konsekvenser."

Kommissionen foreslår at præcisere, at den medlemsstat, som er berørt af disse forpligtelser er den, hvor en trust forvaltes.

De nuværende kriterier – at være omfattet af en medlemsstats lovgivning og have skattemæssige konsekvenser – forstås ikke altid på samme måde og bør gøres mere præcise. Navnlig kan man ud fra den nuværende artikel 31 antage, at så længe en medlemsstat ikke anerkender trusters som omfattet af medlemsstatens lovgivning, påhvile der ikke medlemsstaten nogen forpligtelse til at overvåge og registrere trusters, som forvaltes på dens område. Det risikerer nemlig at skabe huller i registreringen og er ikke i overensstemmelse med direktivets gennemsigtighedskrav. Desuden er begrænsningen af kravet om registrering, så det kun omfatter trusters, der har skattemæssige konsekvenser, ikke i fuld overensstemmelse med den mere vidtrækkende forpligtelse i henhold til direktivet til at identificere alle typer trusters, inden man indgår i en forretningsforbindelse.

Bestemmelserne i det nuværende direktiv er også inkonsekvente, i den forstand at de undtager trusters fra de gældende krav om registrering, hvis de på grund af den manglende harmonisering af skattesystemerne falder uden for anvendelsesområdet for medlemsstaternes skatteregler (f.eks. fordi en trust ikke har noget skattemæssigt domicil overhovedet). Sådanne trusters betaler ikke skat, og de er oven i købet ikke registreret nogetsteds.

Kommissionens forslag er i overensstemmelse med Den Finansielle Aktionsgruppes retningslinjer om gennemsigtighed og reelt ejerskab.

iv) Sammenkobling af nationale registre

I fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge understreges behovet for at sikre en sikker og effektiv sammenkobling af nationale registre over de reelle ejere. Kommissionen har fået til opgave senest i juni 2019 at udarbejde en rapport med en vurdering af betingelserne for og de tekniske specifikationer og procedurer med henblik på at garantere sammenkoblingen.

Det er af den største vigtighed omgående at tackle de risici, som misbrug af juridiske enheder og juridiske arrangementer kan medføre. Derfor foreslår Kommissionen direkte at sammenkoble de pågældende registre.

Sammenkoblingen vil sætte kompetente myndigheder, FIU'er og forpligtede enheder i stand til at identificere de reelle ejere på den letteste og mest effektive måde, og det vil skærpe kravene til selskabers og trusters gennemsigtighed. Den vil også give offentligheden over alt i EU adgang til oplysninger om reelle ejere.

Kort sagt er den nye tilgang til gennemsigtighed for selskaber og adgang til oplysninger om reelle ejere rettet mod alle aspekter af den nuværende ordning for oplysninger om reelle ejere: hvad der registreres (enheder, der registreres oplysninger om), hvor registrering skal finde sted (hvilken medlemsstat der er ansvarlig for registrering af en given enhed), hvem der får adgang til oplysninger (klarere adgang til oplysninger om reelt ejerskab) og de nationale registres indbyrdes forhold.

G. Præcisere en række gældende bestemmelser

i) Begrebet kompetente myndigheder

Skønt der henvises til "kompetente myndigheder" gennem hele direktivet, er termen ikke altid klar. Det har medført divergerende fortolkninger i hele Unionen. Dette forslag indeholder en betragtning, der bringer klarhed om spørgsmålet.

ii) Undtagelse for kort med lukket kredsløb

Kort med lukket kredsløb er forudbetalte kort, som kan bruges til at erhverve varer eller tjenester i udstederens forretningslokaler eller inden for et begrænset net af tjenesteudbydere i henhold til en forretningsaftale indgået direkte med en professionel udsteder, eller som kun kan benyttes til erhvervelse af et begrænset udvalg af varer eller tjenester. I betragtning af de meget begrænsede risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der knytter sig til kort med lukket kredsløb, er disse kort ikke omfattet af definitionen af elektroniske penge i fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge, hvilket er i overensstemmelse med tilgangen i direktiv 2009/110/EF²¹.

iii) Fuld overensstemmelse med bestemmelserne om elektronisk identifikation

Et af målene i fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge er behørigt at identificere og kontrollere parterne (uanset om det er fysiske eller juridiske personer) i en transaktion og/eller en betaling. Derfor er elektronisk identifikation og tillidstjenester (der reguleres ved eIDAS-forordningen) relevante i forbindelse med åbning af bankkonti, adgang til midler og/eller sporing af elektroniske transaktioner. På nuværende tidspunkt er eIDAS-rammen en af hovedhjørnestenene i det digitale indre marked og dækker alle aspekter af elektronisk identifikation og autentifikation.

Fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge bør ajourføres for at tage højde for den nye retlige ramme for gensidig anerkendelse af anmeldte elektroniske identifikationsordninger og -midler, idet der tydeligt henvises til de tekniske midler, der er fastsat i eIDAS-forordningen, og idet eventuelle uforeneligheder ryddes af vejen.

Henvisninger til elektroniske identifikationsmidler, der er fastsat i eIDAS-forordningen skal indgå i artikel 13, stk. 1, artikel 27, stk. 2, artikel 40, stk. 1, litra a) og b), og i bilag III til fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge. Kopier af originaldokumenter samt elektroniske udsagn, attesting eller legitimationsoplysninger bør anerkendes som gyldige identitetsmidler i henhold til fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge.

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7).

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV**om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/101/EF**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 50 og 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank²²,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²³,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849²⁴ er den vigtigste retsakt i forebyggelsen af, at Unionens finansielle system bruges til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Nævnte direktiv, som skal være gennemført senest den 26. juni 2017, opstiller en samlet ramme for medlemsstaternes bekæmpelse af indsamling af midler eller formuegoder til terrorformål med henblik på at identificere, forstå og mindske risiciene vedrørende hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.
- (2) Den senere tids terrorangreb har kastet lys over nye tendenser, navnlig hvad angår den måde terrorgrupper finansierer og udfører deres aktioner. Visse moderne teknologitjenester bliver stadig mere populære som alternative finansielle systemer og falder fortsat uden for EU-lovgivningen eller nyder fritagelser, som ikke længere kan retfærdiggøres. For at holde trit med de nye tendenser, bør der træffes yderligere foranstaltninger til forbedring af den eksisterende forebyggende ramme.
- (3) Målene i direktiv (EU) 2015/849 bør forfølges, men alle ændringer af nævnte direktiv bør være i overensstemmelse med Unionens igangværende indsats inden for bekæmpelse af terrorisme og af finansiering af terrorisme. I den europæiske dagsorden

²² EUT C [...] af [...], s. [...].

²³ EUT C [...] af [...], s. [...].

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

om sikkerhed²⁵ anføres det, at der er behov for at tackle finansiering af terrorisme på en mere effektiv og koordineret måde, og det fremhæves, at infiltrering af de finansielle markeder muliggør finansiering af terrorisme. I Det Europæiske Råds konklusioner af 17.-18. december 2015 understregedes ligeledes behovet for hurtigt at træffe yderligere foranstaltninger mod finansiering af terrorisme inden for alle områder.

- (4) Med henblik på at optrappe kampen mod terrorfinansiering yderligere har Kommissionen vedtaget en handlingsplan²⁶, hvori behovet for at tilpasse sig nye trusler og i den forbindelse ændre direktiv (EU) 2015/849 understreges.
- (5) EU-foranstaltningerne skal også afspejle den udvikling, der sker på internationalt plan, og de forpligtelser, der indgås der. FN's Sikkerhedsråds resolution 2199 (2015) opfordrer indtrængende staterne til at forhindre terrorgrupper i at få adgang til internationale finansieringsinstitutter.
- (6) Udbydere af valutaveksling mellem virtuelle valutaer og papirvalutaer (dvs. valutaer, som er erklæret for lovlige betalingsmidler) og udbydere af tegnebøger til virtuelle valutaer er ikke forpligtede til at identificere mistænkelige aktiviteter. Derfor er terrorgrupper i stand til at overføre penge til Unionens finansielle system eller inden for netværk for virtuelle valutaer ved at hemmeligholde overførsler eller drage fordel af en hvis anonymitet på sådanne platforme. Det er derfor afgørende at udvide anvendelsesområdet for direktiv (EU) 2015/849, så det også omfatter platforme til veksling af virtuelle valutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger. De kompetente myndigheder bør være i stand til at overvåge anvendelsen af virtuelle valutaer. Det vil give en velafbalanceret og forholdsmæssig tilgang, der værner om de tekniske fremskridt og den høje grad af gennemsigtighed, der er opnået inden for alternativ finansiering og socialt iværksættereri.
- (7) Virtuelle valutaers troværdighed vil nemlig ikke øges, hvis de anvendes i kriminelt øjemed. I denne sammenhæng vil anonymitet snarere blive en hæmsko end et aktiv for nye virtuelle valutaer og deres udbredelsesmuligheder. At lade platforme til veksling af virtuelle valutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger være omfattet af fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge vil ikke fuldstændigt løse det problem med anonymitet, som knytter sig til transaktioner i virtuelle valutaer, eftersom en stor del af det virtuelle valutamiljø vil forblive anonymt, fordi brugerne også har mulighed for at fortage transaktioner uden om platforme til veksling af virtuelle valutaer eller udbydere af virtuelle tegnebøger. For at imødegå de risici, der er forbundet med anonymitet, bør de nationale finansielle efterretningsenheder (FIU'er) være i stand til at forbinde adresser vedrørende virtuelle valutaer med indehavere af de virtuelle valutaer. Desuden bør muligheden for at tillade brugere på frivillig basis at fremsætte en egenerklæring over for udpegede myndigheder undersøges nærmere.
- (8) Lokale valutaer (også kendt som supplerende valutaer), som anvendes i meget begrænsede netværk, f.eks. en by eller region, og af et begrænset antal brugere, bør ikke betragtes som virtuelle valutaer.
- (9) I forbindelse med fysiske personer eller juridiske enheder, der er etableret i højrisikotredjelande, skal medlemsstater pålægge forpligtede enheder at gennemføre

²⁵ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, "Den europæiske dagsorden om sikkerhed" (COM(2015) 185 final).

²⁶ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om en handlingsplan med henblik på at styrke bekæmpelsen af finansiering af terrorisme (COM(2016) 50 final).

skærpede kundekendskabsprocedurer for at styre og begrænse risiciene. Derfor beslutter den enkelte medlemsstat på nationalt plan, hvilken type skærpede kundekendskabsprocedurer, der skal gennemføres over for højrisikotredjelande. Medlemsstaternes forskellige tilgange skaber svage punkter i forvaltningen af forretningsforbindelser med højrisikotredjelande, som Kommissionen har identificeret. Sådanne mangler kan udnyttes af terrorister til at kanalisere midler ind eller ud af Unionens finansielle system. Det er vigtigt at forbedre effektiviteten af den liste over højrisikotredjelande, som Kommissionen har opstillet, ved at sørge for en harmoniseret behandling af de pågældende lande på EU-plan. Denne harmoniserede tilgang bør primært fokusere på skærpede kundekendskabsprocedurer. Medlemsstaterne og de forpligtede enheder bør dog have lov til at træffe supplerende afhjælpende foranstaltninger ud over de skærpede kundekendskabsprocedurer, i overensstemmelse med internationale forpligtelser. Internationale organisationer og standardsættere med kompetence inden for forebyggelse af hvidvask af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme kan opfordre til, at der anvendes passende modforanstaltninger for at beskytte det internationale finansielle system mod vedvarende og betydelige risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som hidrører fra lande. Medlemsstaterne bør vedtage og anvende supplerende afhjælpende foranstaltninger over for højrisikotredjelande, som Kommissionen har identificeret, ved at tage hensyn til opfordringer til at træffe modforanstaltninger fra eksempelvis Den Finansielle Aktionsgruppes (FATF).

- (10) I lyset af at de trusler og den sårbarhed, som hvidvask af penge og finansiering af terrorisme medfører, til stadighed ændrer sig, bør Unionen anlægge en integreret tilgang til, om de nationale ordninger for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme overholder kravene på EU-plan, ved at tage hensyn til en effektivitetsvurdering af de pågældende nationale ordninger. Med henblik på at overvåge at EU-kravene indarbejdes korrekt i den nationale lovgivning, at de reelt gennemføres, og at det lykkes at skabe stærke forbyggende ordninger på området, bør Kommissionen basere sin vurdering på de nationale risikoordninger, uden at dette berører dem, der gennemføres af internationale organisationer og standardsættere med kompetence inden for forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, f.eks. FATF eller Ekspertkomitéen for Evaluering af Foranstaltninger til Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorismen (Moneyval).
- (11) Generelle forudbetalte kort har lovlige anvendelsesformål og udgør et instrument, der bidrager til finansiel inklusion. Anonyme forudbetalte kort er imidlertid lette at anvende til finansiering af terrorangreb og terrorlogistik. Derfor er det afgørende at afskære terroristerne fra denne form for finansiering af deres aktioner ved yderligere at sænke de grænser og maksimumbeløb, under hvilke forpligtede enheder har lov til undlade at gennemføre visse kundekendskabsprocedurer i medfør af direktiv (EU) 2015/849. Det er således afgørende at sænke de nuværende grænser for generelle forudbetalte kort og ophæve fritagelsen for kravet om kundekendskabsprocedurer ved onlinebrug af disse kort og samtidig tage behørigt hensyn til forbrugernes behov for at anvende generelle forudbetalte instrumenter og ikke forhindre brugen af sådanne instrumenter til at fremme social og finansiel inklusion.
- (12) Brugen af anonyme forudbetalte kort udstedt i Unionen er i alt væsentligt begrænset til Unionens område, men det er ikke altid tilfældet med tilsvarende kort udstedt i tredjelande. Derfor er det vigtigt at sørge for, at anonyme forudbetalte kort udstedt uden for Unionen kun kan anvendes i Unionen, hvis de kan anses for at opfylde krav svarende til kravene i EU-lovgivningen. Bestemmelsen bør vedtages under fuld

overholdelse af Unionens internationale handelsforpligtelser, navnlig bestemmelserne i den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser.

- (13) Finansielle efterretningsenheder (FIU) spiller en vigtig rolle med hensyn til at identificere terrornetværks finansielle transaktioner, navnlig de grænseoverskridende, og med hensyn til at opdage deres finansielle støtter. På grund af manglende normative internationale standarder er der fortsat betydelige forskelle på, hvilke opgaver, kompetencer og beføjelser FIU'er er tillagt. Disse forskelle bør dog ikke påvirke den enkelte FIU's virksomhed, navnlig dens evne til at udarbejde præventive undersøgelser til støtte for alle myndigheder med ansvar for efterretning, efterforskning og retlige anliggender samt internationalt samarbejde. FIU'er bør have adgang til oplysninger og være i stand til at udveksle dem uhindret, herunder gennem passende samarbejde med retshåndhævende myndigheder. I alle tilfælde af mistanke om kriminalitet, og ikke mindst i tilfælde, der involverer finansiering af terrorisme, bør informationsstrømmene være direkte, hurtige og uden unødigt forsinkelse. Derfor er det afgørende at øge FIU'ernes effektivitet yderligere ved at bringe klarhed over deres beføjelser og samarbejdet mellem dem.
- (14) FIU'er bør fra alle forpligtede enheder kunne indhente alle nødvendige oplysninger af relevans for deres opgaver. Uhindret adgang til oplysninger er afgørende for at sikre, at pengestrømmene kan spores behørigt, og at ulovlige netværk og strømme opdages på et tidligt stadium. Når FIU'erne har behov for yderligere oplysninger fra forpligtede enheder ud fra en mistanke om hvidvask af penge, kan mistanken være vakt af en forudgående indberetning til FIU'en af en mistænkelig transaktion, men også af andre mekanismer, f.eks. FIU'ens egen undersøgelse, efterretninger fra kompetente myndigheder eller oplysninger fra en anden FIU. FIU'er bør derfor kunne indhente oplysninger fra forpligtede enheder, også uden at den enkelte forpligtede enhed udarbejder en forudgående indberetning. En FIU bør også være i stand til at indhente sådanne oplysninger på anmodning af en anden FIU i Unionen og kunne udveksle oplysningerne med den anmodende FIU.
- (15) Når FIU'er og andre kompetente myndigheders adgang til oplysninger om indehavere af bankkonti og betalingskonti forsinkes, vanskeliggør det opdagelsen af overførsler af midler med forbindelse til terrorisme. Nationale data, som muliggør identifikation af bankkonti og betalingskonti tilhørende enkeltpersoner, er fragmenterede og FIU'er og andre kompetente myndigheder har derfor ikke rettidig adgang til dem. Derfor er det afgørende at oprette centrale automatiske mekanismer, f.eks. et register eller system for dataudtræk, i alle medlemsstater som et effektivt middel til at skaffe rettidig adgang til identitetsoplysninger om bankkonto- og betalingskontohavere, deres mellemmand, og de reelle ejere.
- (16) Af hensyn til privatlivets fred og beskyttelsen af personoplysninger bør der i sådanne registre lagres det minimum af oplysninger, der er nødvendige for at kunne gennemføre efterforskning af hvidvask af penge. De berørte registrerede bør oplyses om, at deres personoplysninger er registrerede og tilgængelige for FIU'er, og de bør anvises et kontaktpunkt, så de kan udøve deres ret til indsigt og berigtigelse. Når medlemsstaterne gennemfører disse bestemmelser, bør de fastsætte maksimale opbevaringsperioder (tilstrækkeligt begrundet for så vidt angår varighed) for med registrering af personoplysninger i registre og sørge for, at oplysningerne tilintetgøres, når de ikke længere er nødvendige til det angivne formål. Adgang til registre og databaser bør kun gives, i det omfang det er nødvendigt ('need-to-know').

- (17) Præcis identifikation og kontrol af oplysninger om fysiske og juridiske personer er afgørende for at bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Den seneste teknologiske udvikling inden for digitalisering af transaktioner og betalinger muliggør sikker fjernidentifikation eller elektronisk identifikation. Der bør tages hensyn til disse identifikationsmidler, jf. Europa-Parlaments og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014²⁷, særlig med hensyn til anmeldte elektroniske identifikationsordninger og midler, der indeholder værktøjer på højt niveau og benchmarks, som vurderingen af identifikationsmetoderne på nationalt plan kan kontrolleres i forhold til. Derfor er det afgørende at anerkende sikre elektroniske kopier af originaldokumenter samt elektroniske udsagn, attesting eller legitimationsoplysninger som gyldige identitetsmidler.
- (18) I forbindelse med tærsklen vedrørende det reelle ejerskab i artikel 3, nr. 6, litra a), i direktiv (EU) 2015/849 skelnes der ikke mellem ægte kommercielle koncernenheder og enheder, som ikke driver aktiv virksomhed, men hovedsagelig anvendes som en mellemliggende struktur mellem aktiverne eller indkomsten og den reelle ejer. Sidstnævnte kan let omgå tærsklen, hvilket medfører, at de fysiske personer, som i sidste ende ejer eller kontrollerer den juridiske enhed, ikke identificeres. Med henblik på at skabe større klarhed over oplysninger om de reelle ejere med hensyn til mellemliggende strukturer, som antager selskabsform, er det nødvendigt at fastsætte en specifik tærskel, som kan angive et tegn på ejerskab.
- (19) Fremgangsmåden ved kontrol af eksisterende kunder hviler på en risikobaseret tilgang. På grund af den højere risiko for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og tilknyttede underliggende forbrydelser i forbindelse med visse mellemliggende strukturer gør denne fremgangsmåde det måske ikke muligt at opdage og vurdere risici rettidigt. Derfor er det vigtigt at sørge for, at visse klart angivne kategorier af eksisterende kunder også overvåges metodisk.
- (20) Medlemsstaterne er på nuværende tidspunkt forpligtede til at sikre, at juridiske enheder, som er stiftet inden for deres område, indhenter og opbevarer passende, nøjagtige og aktuelle oplysninger om deres reelle ejerskab. Nøjagtige og opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Det globalt forbundne finansielle system gør det enkelt at skjule midler og flytte dem rundt i verden, og den mulighed har pengevaskere og terror-pengebagmænd og andre kriminelle i stigende grad benyttet sig af.
- (21) Det bør afklares, hvilken specifik faktor der afgør, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for overvågningen og registreringen af oplysningerne om reelt ejerskab af trustere og tilsvarende juridiske arrangementer. For at undgå, at visse trustere ikke overvåges eller registreres nogetsteds i Unionen på grund af forskelle i medlemsstaternes retssystemer, bør alle trustere og lignende juridiske arrangementer registreres der, hvor de forvaltes. Med henblik på at sørge for effektiv overvågning og registrering af oplysninger om reelt ejerskab af trustere er det også nødvendigt, at medlemsstaterne samarbejder med hinanden.
- (22) Obligatorisk offentliggørelse af visse oplysninger om reelt ejerskab af selskaber giver supplerende garantier for tredjeparter, der ønsker at gøre forretninger med de

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).

pågældende selskaber. Nogle medlemsstater har taget skridt til eller har bebudet, at de agter at gøre oplysningerne i registre over registreret ejerskab tilgængelige for offentligheden. Hvis ikke alle medlemsstaterne gør oplysningerne tilgængelige for offentligheden, eller hvis det er forskelligt, hvilke oplysninger der gøres tilgængelige, og hvor tilgængelige de er, kan det føre til forskellige beskyttelsesniveauer for tredjeparter i Unionen. I et velfungerende indre marked er der behov for koordinering for at undgå fordrejninger.

- (23) Offentlig adgang giver også civilsamfundet, herunder pressen eller civilsamfundsorganisationer, bedre mulighed for at kontrollere oplysninger, og bidrager til at bevare tilliden til forretningstransaktioners og det finansielle systems integritet. Adgangen kan bidrage til at bekæmpe misbrug af juridiske enheder og juridiske arrangementer ved at være til hjælp i forbindelse med efterforskning og påvirke deres omdømme, idet enhver, der overvejer at indgå i transaktioner med dem, har kendskab til de reelle ejere. Adgangen fremmer også rettidig og effektiv tilgængelighed af oplysninger for finansieringsinstitutter og myndigheder, herunder myndigheder i tredjelande, som er involveret i bekæmpelsen af disse strafbare handlinger.
- (24) Investorers og den brede offentligheds tillid til de finansielle markeder afhænger i vid udstrækning af, om der findes velfungerende regler for offentliggørelse, som skaber gennemsigtighed vedrørende selskabers reelle ejerskab og kontrolstrukturer. Det gælder i særlig grad i selskabsledelsessystemer, som er kendetegnede ved koncentreret ejerskab, f.eks. det, der findes i Unionen. På den ene side kan store investorer med betydelige stemme- og pengestrømsrettigheder virke befordrende for langsigtet vækst og virksomhedens resultater. På den anden side kan reelle ejere, der takket være store stemmeandele har bestemmende indflydelse, have et incitament til at aflede selskabsaktiver og udnytte muligheder for personlig vinding på bekostning af minoritetsinvestorer.
- (25) Derfor bør medlemsstaterne sikre adgang til oplysninger om reelt ejerskab på en tilstrækkelig sammenhængende og koordineret måde, gennem centrale registre over oplysninger om reelt ejerskab, idet der opstilles klare regler for offentlighedens adgang, således at tredjeparter over alt i Unionen er i stand til at konstatere, hvem der er de reelle ejere af selskaber. Det er derfor nødvendigt at ændre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/101/EF²⁸ med henblik på at ensrette de nationale bestemmelser om offentliggørelse af oplysninger om reelt ejerskab af selskaber, navnlig med det formål at beskytte tredjeparters interesser.
- (26) Der bør tilstræbes en rimelig balance, navnlig mellem på den ene side den generelle samfundsinteresse i gennemsigtighed for selskaber og forebyggelse af hvidvask af penge og på den anden side de registreredes grundlæggende rettigheder. De datasæt, der skal gøres offentligt tilgængelige, bør være afgrænsede, klart og udtømmende definerede og af generel art, så den potentielle skade for de reelle ejere minimeres. De oplysninger, der gøres offentligt tilgængelige, bør dog ikke adskille sig markant fra de data, som i dag indsamles. Med henblik på at begrænse indgrebet i retten til respekt for privatlivet i almindelighed og til beskyttelse af personoplysninger i særdeleshed bør de

²⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/101/EF af 16. september 2009 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 48 nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EUT L 258 af 1.10.2009, s. 11).

pågældende oplysninger primært vedrøre status for de reelle ejere af virksomheder og truste og bør udelukkende vedrøre det økonomiske aktivitetsområde, hvor de reelle ejere er aktive.

- (27) Offentliggørelse af oplysninger om reelt ejerskab skal ske på en sådan måde, at regeringer og reguleringsmyndigheder har mulighed for at reagere hurtigt på alternative investeringsteknikker, f.eks. kontantafregnede aktiederivater. På den anden side bør legitime majoritetsinteresser ikke afskrækkes fra at spille en aktiv rolle i overvågningen af ledelsen i børsnoterede selskaber. Det er afgørende for, at de finansielle markeder, som er blevet stadig mere internationalt orienterede og komplekse, kan fungere, at de retsregler og krav, som muliggør informationsudveksling på internationalt plan, er tilgængelige og reelt gennemføres af de nationale tilsynsmyndigheder.
- (28) De reelle ejeres personoplysninger bør offentliggøres med henblik på at give tredjeparter og civilsamfundet i bred forstand kendskab til, hvem de reelle ejere er. Den øgede offentlige kontrol vil bidrage til at forebygge misbrug af juridiske enheder og juridiske arrangementer, herunder skatteundgåelse. Derfor er det afgørende, at disse oplysninger fortsat er offentligt tilgængelige gennem de nationale registre og gennem registersammenkoblingssystemet, ti år efter at selskabet er blevet slettet fra registret. Medlemsstaterne bør dog ved lov kunne fasttætte bestemmelser om behandling af oplysninger om reelt ejerskab, herunder af personoplysninger, til andre formål, hvis en sådan behandling opfylder et samfundsformål og udgør en i et demokratisk samfund nødvendig foranstaltning, der står i rimeligt forhold til det legitime mål, der forfølges.
- (29) Desuden bør medlemsstaterne med henblik på en velafbalanceret og forholdsmæssig tilgang og for at garantere retten til respekt for privatlivet og til beskyttelse af personoplysninger under ekstraordinære omstændigheder tillade undtagelser fra kravet om offentliggørelse af og retten til adgang til oplysninger om reelt ejerskab i registrene, hvis oplysningerne ville udsætte den reelle ejer for risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, vold eller intimidering.
- (30) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF²⁹, som erstattes af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679³⁰, finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i medfør af dette direktiv.
- (31) Heraf følger, at fysiske personer, hvis personoplysninger opbevares i nationale registre som oplysninger om reelt ejerskab, bør oplyses om offentliggørelsen af deres personoplysninger, inden offentliggørelsen finder sted. Desuden bør kun de personoplysninger, som er ajourførte og vedrører de reelle ejere, gøres tilgængelige, og de reelle ejere bør oplyses om deres rettigheder i henhold til den gældende retlige EU-databeskyttelsesramme, jf. forordning (EU) 2016/679 og direktiv (EU)

²⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

³⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

2016/680³¹, og om de procedurer, der finder anvendelse for udøvelse af disse rettigheder.

- (32) Dette direktiv berører ikke beskyttelsen af personoplysninger, som kompetente myndigheder behandler i henhold til Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA³², som vil blive erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680³³.
- (33) I øjeblikket er selskaber og lignende juridiske enheder, der er aktive i Unionen, forpligtet til at registrere deres oplysninger om reelt ejerskab, mens den samme forpligtelse ikke påhviler alle truster og andre juridiske arrangementer, som har tilsvarende kendetegn, f.eks. fiducia, treuhand eller fideikommissar oprettet i Unionen. Med henblik på at sørge for, at de reelle ejere af alle juridiske enheder og juridiske arrangementer, der opererer i Unionen, identificeres og overvåges tilstrækkeligt på sammenhængende og ensartede vilkår, bør bestemmelserne vedrørende forvalteres registrering af oplysninger om reelt ejerskab af truster være i overensstemmelse med gældende bestemmelser vedrørende registrering af oplysninger om reelt ejerskab af selskaber.
- (34) Det er afgørende at tage højde for de særlige de særlige karakteristika ved truster og lignende juridiske arrangementer for så vidt angår offentligt tilgængelige oplysninger om deres reelle ejer. Uanset hvordan truster opfattes i henhold til national ret, bør der skelnes mellem, på den ene side, truster, som omfatter ejendom, der ejes af eller bestyres på vegne af en person, som udøver virksomhed bestående i eller omfattende forvaltning af truster, og som fungerer som forvalter af en trust i forbindelse med denne virksomhed med henblik på at realisere fortjeneste, og, på den anden side, alle andre truster. På grund af arten af førstnævnte kategori af truster bør det være obligatorisk at gøre oplysninger om de reelle ejere af sådanne truster tilgængelige for offentligheden. Der bør gives adgang til den samme begrænsede datamængde om de reelle ejere som ved selskaber.
- (35) For at sikre proportionalitet bør oplysninger om reelt ejerskab af andre truster end truster, som omfatter ejendom, der ejes af eller bestyres på vegne af en person, som udøver virksomhed bestående i eller omfattende forvaltning af truster, og som fungerer som forvalter af en trust i forbindelse med denne virksomhed med henblik på at realisere fortjeneste, gøres tilgængelige for parter, der har en legitim interesse i dem. Den legitime interesse med hensyn til hvidvask af penge, finansiering af terrorisme og tilknyttede underliggende forbrydelser bør begrundes ved hjælp af lettilgængelige midler, f.eks. NGO'ers vedtægter eller overordnede målsætning eller på grundlag af godtgjorte tidligere aktiviteter, som har relevans for bekæmpelse af hvidvask af penge

³¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

³² Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA af 27. november 2008 om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager (EUT L 350 af 30.12.2008, s. 60).

³³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

og finansiering af terrorisme eller tilknyttede underliggende forbrydelser, eller dokumenteret erfaring med undersøgelser eller foranstaltninger på området.

- (36) Med henblik på at sørge for en ensartet og effektiv registrering og udveksling af oplysninger bør medlemsstaterne sørge for, at deres myndighed med ansvar for det registret over oplysninger om reelt ejerskab af truster samarbejder med de tilsvarende organer i de øvrige medlemsstater, herunder deler oplysninger vedrørende truster, der er omfattet af lovgivningen i en medlemsstat og forvaltet i en anden medlemsstat.
- (37) Det er vigtigt at sørge for, at forpligtede enheder gennemfører reglerne om bekæmpelse af hvidvask af penge og terrorisme korrekt. I den sammenhæng bør medlemsstaterne styrke den rolle, som spilles af de offentlige myndigheder, der er udpeget som kompetente myndigheder med ansvar for at bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, herunder FIU'erne, de myndigheder, der har til opgave at efterforske eller retsforfølge hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme og at beslaglægge eller indefryse og konfiskere kriminelle aktiver, samt de korruptionsbekæmpende myndigheder og skattemyndigheder, myndigheder, der modtager rapporter om grænseoverskridende transport af valuta og ihændehaverpapirer, samt myndigheder, der har ansvar for tilsyn eller overvågning med henblik på at sikre forpligtede enheders regeloverholdelse.
- (38) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter³⁴ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (39) Målet for dette direktiv, nemlig at beskytte det finansielle system ved at forebygge, opdage og efterforske hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, da individuelle foranstaltninger vedtaget af medlemsstaterne til beskyttelse af deres finansielle systemer kan være uforenelige med det indre markedes funktion og med retsstatens og Unionens fundamentale retsgrundsætninger, men kan på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at opfylde dette mål.
- (40) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv (chartrets artikel 7), retten til beskyttelse af personoplysninger (chartrets artikel 8) og friheden til at oprette og drive egen virksomhed (chartrets artikel 16).
- (41) På grund af behovet for straks at gennemføre foranstaltninger, som er vedtaget med henblik på at styrke Unionens regler for forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, og for at opfylde det tilsagn, som medlemsstaterne har givet, om hurtigt at gennemføre direktiv (EU) 2015/849, bør dette direktiv gennemføres inden den 1. januar 2017. Af samme grunde bør ændringerne af direktiv

³⁴ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

(EU) 2015/849 og direktiv 2009/101/EF indarbejdes i national ret inden den 1. januar 2017.

(42) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001³⁵ [og afgav en udtalelse den ...³⁶]

(43) Direktiv (EU) 2015/849/EF og 2009/101/EF bør derfor ændres —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv (EU) 2015/849

Direktiv (EU) 2015/849 EF ændres således:

1) i artikel 2, stk. 1, nr. 3, tilføjes følgende litra g) og h):

"g) udbydere af valutaveksling i erhvervsøjemed mellem virtuelle valutaer og papirvalutaer, for hvem dette er hovedaktiviteten

h) udbydere af virtuelle tegnebøger til opbevaring af legitimationsoplysninger, som er nødvendige for at tilgå virtuelle valutaer."

2) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) i nr. 6), litra a), nr. i), tilføjes følgende afsnit:

"Med henblik på dette direktivs artikel 13, stk. 1, litra b), og artikel 30 nedsættes tegnet på ejerskab eller kontrol i andet afsnit til 10 %, når den juridiske enhed er en passiv ikkefinansiel enhed som defineret i direktiv 2011/16/EU."

b) nr. 16) affattes således:

"16) "elektroniske penge": elektroniske penge som defineret i artikel 2, nr. 2), i direktiv 2009/110/EF, bortset fra pengeværdi som omhandlet i samme direktivs artikel 1, stk. 4 og 5"

c) som nr. 18) tilføjes:

"18) "virtuelle valutaer": et digitalt udtryk for værdi, som hverken er udstedt af en centralbank eller en offentlig myndighed eller nødvendigvis er bundet til en papirvaluta, men som accepteres af fysiske eller juridiske personer som betalingsmiddel, og som kan overføres, lagres eller handles elektronisk."

3) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1 ændres således:

i) i første afsnit, affattes litra a) og b) således:

³⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

³⁶ EUT C ...

"a) betalingsinstrumentet er ikke genopfyldeligt eller har en maksimal månedlig betalingsstransaktionsgrænse på 150 EUR, som udelukkende kan anvendes i den ene medlemsstat

b) det maksimale elektronisk lagrede beløb overstiger ikke 150 EUR"

ii) andet afsnit udgår

b) stk. 2 affattes således:

"2. Medlemsstaterne sikrer, at den undtagelse, der er fastsat i stk. 1, hverken finder anvendelse i tilfælde af onlinebetaling eller i tilfælde af kontantindløsning eller kontanthævning af pengeværdien af elektroniske penge, hvis det indløste beløb overstiger 50 EUR."

c) som stk. 3 tilføjes:

"3. Medlemsstaterne sikrer, at Unionens kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, der handler som erhverver, alene accepterer betalinger foretaget med forudbetalte kort udstedt i tredjelande, hvis kortene opfylder betingelser svarende til betingelserne i artikel 13, stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), og artikel 14, eller kan anses for at opfylde betingelserne i nærværende artikels stk. 1 og 2."

4) i artikel 13, stk. 1, affattes litra a) således:

"a) identifikation af kunden og kontrol af kundens identitet på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger indhentet fra en pålidelig og uafhængig kilde, herunder elektroniske identifikationsmidler, jf. forordning (EU) nr. 910/2014*

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73)."

5) i artikel 14 affattes stk. 5 således:

"5. Medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder at gennemføre kundekendskabsprocedurer, ikke blot over for alle nye kunder, men også over for eksisterende kunder på passende tidspunkter på et risikobaseret grundlag, eller når en kundes relevante omstændigheder ændrer sig, eller når den forpligtede enhed i løbet af det relevante kalenderår er forpligtet til at kontakte kunden med henblik på at undersøge enhver oplysning vedrørende den eller de reelle ejere, navnlig i henhold til direktiv 2011/16/EU."

6) i artikel 18, stk. 1, affattes første afsnit således:

"Medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder at gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer i de situationer, der er omhandlet i artikel 19-24, og i andre højrisikotilfælde, som medlemsstaterne eller forpligtede enheder har identificeret, med det formål at styre og begrænse de pågældende risici på en passende måde."

7) Som artikel 18a indsættes:

"Artikel 18 a

1. Ved transaktioner, der involverer højrisikotredjelande, pålægger medlemsstaterne forpligtede enheder mindst at gennemføre følgende skærpede kundekendingsprocedurer i forbindelse med fysiske personer eller juridiske enheder, der er etableret i de tredjelande, som er identificeret som højrisikotredjelande i henhold til artikel 9, stk. 2:

- a) indhente yderligere oplysninger om kunden
- b) indhente yderligere oplysninger om forretningsforbindelsens tilsigtede karakter
- c) indhente oplysninger om midlernes oprindelse eller kilden til kundens formue
- d) indhente oplysninger om årsagerne til de ønskede eller udførte transaktioner
- e) indhente den øverste ledelses godkendelse ved etablering eller fortsættelse af forretningsforbindelser
- f) gennemføre skærpet overvågning af forretningsforbindelsen ved at øge antallet og hyppigheden af kontroller og ved at udvælge transaktionsmønstre, der kræver nøjere undersøgelse
- g) kræve, at første betaling skal foretages gennem en konto i kundens navn med en bank, der er underlagt tilsvarende standarder for kundekendingsprocedurer.

2. Udover de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, og i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser kan medlemsstaterne pålægge forpligtede enheder at gennemføre en eller flere supplerende afhjælpende foranstaltninger i forbindelse med fysiske personer eller juridiske enheder, der er etableret i de tredjelande, som er identificeret som højrisikotredjelande i henhold til artikel 9, stk. 2:

- a) pålægge finansieringsinstitutterne at anvende supplerende kundekendelselementer
- b) indføre relevante skærpede indberetningsmekanismer eller systematisk indberetning af finansielle transaktioner
- c) begrænse forretningsforbindelser eller finansielle transaktioner med fysiske personer eller juridiske enheder fra det identificerede land.

3. Udover de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, og i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser kan medlemsstaterne anvende en af følgende foranstaltninger på tredjelande, som er identificeret som højrisikotredjelande i henhold til artikel 9, stk. 2:

- a) forbyde etablering af datterselskaber, filialer eller repræsentationskontorer for finansieringsinstitutter fra det pågældende land eller på anden måde tage højde for, at det relevante finansieringsinstitut er fra et land, der ikke har tilstrækkelige ordninger til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme
- b) forbyde finansieringsinstitutter at etablere filialer eller repræsentationskontorer i det pågældende land eller på anden måde tage højde for, at den pågældende filial

eller det pågældende repræsentationskontor ville komme til at ligge i et land, der ikke har tilstrækkelige ordninger til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme

c) forbyde finansieringsinstitutter at benytte tredjeparter, der befinder sig i det pågældende land, til at gennemføre dele af kundekendskabsprocedurer

d) påbyde finansieringsinstitutter at undersøge og ændre eller om nødvendigt bringe korrespondentforbindelser med finansieringsinstitutter i det pågældende land til ophør

e) kræve øget tilsyn eller stille krav om ekstern revision for finansieringsinstitutters afdelinger og datterselskaber, der er baseret i det pågældende land

f) stille skærpede krav til ekstern revision af finansielle koncerner vedrørende alle deres filialer og datterselskaber, der er beliggende i det pågældende land.

4. Medlemsstaterne tager i forbindelse med vedtagelsen eller anvendelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2 og 3, hvor dette er hensigtsmæssigt, hensyn til relevante evalueringer, vurderinger eller rapporter, der er udarbejdet af internationale organisationer og standardsættere med kompetencer inden for forebyggelse af hvidvask af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme, for så vidt angår de risici, som individuelle tredjelande udgør.

5. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, inden de gennemfører eller anvender de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2 og 3."

8) i artikel 27 affattes stk. 2 således:

"2. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder, som kunden henvises til, træffer passende foranstaltninger til at sikre, at tredjemand omgående efter anmodning fremsender relevante kopier af identifikations- og kontroloplysninger, herunder tilgængelige oplysninger indhentet ved hjælp af elektroniske identifikationsmidler, jf. forordning (EU) nr. 910/2014, og anden relevant dokumentation om kundens eller den reelle ejers identitet."

9) I artikel 30 foretages følgende ændringer:

a) i stk. 5, første afsnit, udgår litra c), og i stk. 5 udgår andet afsnit

b) stk. 6 affattes således:

"6. Det centrale register, der er omhandlet i stk. 3, sikrer kompetente myndigheder og FIU'er rettidig og uhindret adgang til alle oplysninger, der opbevares i det centrale register, uden at den berørte enhed varsles. Det giver også forpligtede enheder rettidig adgang, når det gennemfører kundekendskabsprocedurer i overensstemmelse med kapitel II.

De kompetente myndigheder, som får adgang til det centrale register, der er omhandlet i stk. 3, er de offentlige myndigheder, som er udpeget som ansvarlige for at bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, herunder skattemyndigheder og myndigheder, som har til opgave at efterforske eller retsforfølge hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme samt sporing og beslaglæggelse eller indefrysning og konfiskation af kriminelle aktiver."

c) stk. 9 og 10 affattes således:

"9. I ekstraordinære situationer, som fastsættes i national ret, hvor den adgang, der er omhandlet i stk. 5, litra b), ville udsætte den reelle ejer for risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, vold eller intimidering, eller hvis den reelle ejer er mindreårig eller på anden måde umyndig, kan medlemsstaterne i det enkelte tilfælde indrømme en undtagelse til en sådan adgang til alle eller dele af oplysningerne om det reelle ejerskab.

Undtagelser, der indrømmes i medfør af dette stykke, finder ikke anvendelse på kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, og på de forpligtede enheder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra b), som er offentligt ansatte.

10. Medlemsstaterne garanterer sammenkobling af de centrale registre, som er omhandlet i stk. 3, via den europæiske centrale platform, der er oprettet ved artikel 4a, stk. 1, i direktiv 2009/101/EF. Sammenkoblingen af medlemsstaternes centrale registre via platformen foretages efter de tekniske specifikationer og procedurer, der er fastsat ved de gennemførelsesretsakter, som Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 4c i direktiv 2009/101/EF.

Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, er tilgængelige gennem det registersammenkoblingssystem, der er oprettet ved artikel 4a, stk. 2, i direktiv 2009/101/EF, i overensstemmelse med medlemsstaternes nationale lovgivning til gennemførelse af stk. 5.

Medlemsstaterne samarbejder indbyrdes og med Kommissionen om at gennemføre de forskellige typer af adgang i henhold til stk. 5."

10) I artikel 31 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1 affattes således:

"1. Medlemsstaterne sikrer, at denne artikel finder anvendelse på trustere og andre typer juridiske arrangementer med en struktur og funktion, der svarer til trustere, f.eks. fiducia, Treuhand eller fideikommis.

Den enkelte medlemsstat stiller krav om, at forvaltere af viljesbestemte trustere, der forvaltes i den pågældende medlemsstat, indhenter og opbevarer passende, nøjagtige og ajourførte oplysninger om reelt ejerskab vedrørende trusten. Oplysningerne skal omfatte identiteten af:

- a) stifteren
- b) forvalteren
- c) protektoren (hvis en sådan findes)
- d) de begunstigede eller gruppen af begunstigede
- e) identiteten af enhver anden fysisk person, som udøver reel kontrol over trusten."

b) Som stk. 3a indsættes:

"3 a. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, skal opbevares i et centralt register, som oprettes af den medlemsstat, hvor trusten forvaltes."

c) stk. 4 affattes således:

"4. Medlemsstaterne sikrer kompetente myndigheder og FIU'er rettidig og uhindret adgang til de oplysninger, der opbevares i det register, som er omhandlet i stk. 3a, uden at parterne til den berørte trust varsles. De sikrer også de forpligtede enheder

rettidig adgang til de pågældende oplysninger i henhold til de bestemmelser om kundekendskab, som er fastsat i kapitel II. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om kendetegnene ved disse nationale mekanismer.

De kompetente myndigheder, som får adgang til det centrale register, der er omhandlet i stk. 3a, er de offentlige myndigheder, som er udpeget som ansvarlige for at bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, herunder skattemyndigheder og myndigheder, som har til opgave at efterforske og retsforfølge hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme samt beslaglæggelse eller indefrysning og konfiskation af kriminelle aktiver."

d) følgende indsættes som stk. 4a og 4b:

"4 a. De oplysninger, der opbevares i det register, der er omhandlet i stk. 3a, skal, for så vidt angår andre truster end dem, der er omhandlet i artikel 7b, litra b), direktiv (EF) 2009/101, være tilgængelige for enhver person eller organisation, der kan godtgøre at have en legitim interesse heri.

De oplysninger, som er tilgængelige for personer eller organisationer, der kan godtgøre at have en legitim interesse heri, omfatter navn, fødselsmåned og -år, statsborgerskab og bopælsland for den reelle ejer som defineret i artikel 3, nr. 6, litra b).

4b. Når der etableres et kundeforhold med en trust eller et andet juridisk arrangement, som er genstand for registrering af oplysninger om reelt ejerskab i henhold til stk. 3a, tilvejebringer de forpligtede enheder dokumentation for registrering, hvor det er relevant."

e) som stk. 7a indsættes:

"7a. I ekstraordinære situationer, som fastsættes i national ret, hvor den adgang, der er omhandlet i stk. 4 og 4a ville udsætte den reelle ejer for risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, vold eller intimidering, eller hvis den reelle ejer er mindreårig eller på anden måde umyndig, kan medlemsstaterne i det enkelte tilfælde indrømme en undtagelse til en sådan adgang til alle eller dele af oplysningerne om det reelle ejerskab.

Undtagelser, der indrømmes i medfør af første afsnit, finder ikke anvendelse på kreditinstitutter, finansieringsinstitutter eller de forpligtede enheder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra b), som er offentligt ansatte.

Hvis en medlemsstat beslutter at indrømme undtagelse i medfør af første afsnit, må den ikke begrænse kompetente myndigheders og FIU'ers adgang til oplysninger."

f) stk. 8 udgår

g) stk. 9 affattes således:

"9. Medlemsstaterne garanterer sammenkobling af de centrale registre, som er omhandlet i stk. 3a, via den europæiske centrale platform, der er oprettet ved artikel 4a, stk. 1, i direktiv 2009/101/EU. Sammenkoblingen af medlemsstaternes centrale registre via platformen foretages efter de tekniske specifikationer og procedurer, der er fastsat ved de gennemførelsesretsakter, som Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 4c i direktiv 2009/101/EF.

Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, er tilgængelige via det registersammenkoblingssystem, der er oprettet ved artikel 4a, stk. 2, i direktiv 2009/101/EF, i overensstemmelse med medlemsstaternes nationale lovgivning til gennemførelse af stk. 4 og 5.

Medlemsstaterne sikrer, at kun de oplysninger, som er omhandlet i stk. 1, og som er ajourførte og vedrører de reelle ejere, gøres tilgængelige gennem deres nationale registre og gennem registersammenkoblingssystemet, og at adgangen til de pågældende oplysninger er i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne.

Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen om at gennemføre de forskellige typer adgang i henhold til stk. 4 og 4a."

h) som stk. 10 tilføjes:

"10. Med henblik på denne artikel anses en trust for at være forvaltet i hver af de medlemsstater, hvor forvalterne er etableret."

11) I artikel 32 foretages følgende ændringer:

a) i stk. 3, første afsnit, affattes fjerde punktum således:

"Den skal kunne indhente oplysninger hos forpligtede enheder og anvende dem."

b) som stk. 9 tilføjes:

"9. Hver FIU skal inden for rammerne af sine opgaver kunne indhente oplysninger hos enhver forpligtet enhed med henblik på stk. 1, selv hvis den pågældende enhed ikke har foretaget en forudgående indberetning i henhold til artikel 33, stk. 1, litra a)."

12) som artikel 32 a indsættes:

"Artikel 32a

1. Medlemsstaterne indfører automatiske centrale mekanismer, f.eks. centrale registre eller centrale elektroniske systemer for dataudtræk, som muliggør rettidig identifikation af alle fysiske eller juridiske personer, som har eller kontrollerer betalingskonti som defineret i direktiv 2007/64/EF og bankkonti, som indehaves af et kreditinstitut på deres område. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om kendetegnene ved disse nationale mekanismer.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, der opbevares i de centrale mekanismer, som er omhandlet i stk. 1, er direkte tilgængelige, på nationalt plan, for FIU'er og kompetente myndigheder til opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til dette direktiv. Medlemsstaterne sikrer, at alle FIU'er rettidigt kan give oplysninger, der opbevares i de centrale mekanismer, der er omhandlet i stk. 1, til andre FIU'er, jf. artikel 53.

3. Følgende oplysninger skal være tilgængelige og søgbare gennem de centraliserede mekanismer, der er omhandlet i stk. 1:

- vedrørende kundekontohaveren og enhver person, der foregiver at handle på kundens vegne: navn, suppleret med øvrige oplysninger om identitet i henhold til de nationale

bestemmelser til gennemførelse af artikel 13, stk. 1, litra a), eller individuelt identifikationsnummer

- vedrørende den reelle ejer bag kundekontohaveren: navn, suppleret med øvrige oplysninger om identitet i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 13, stk. 1, litra b), eller individuelt identifikationsnummer
- vedrørende bankkonto eller betalingskonto: IBAN-nummer og dato for åbning og lukning af kontoen."

13) i artikel 33, stk. 1, affattes litra b) således:

"b) efter anmodning fra FIU'en direkte at give denne alle nødvendige oplysninger."

14) i artikel 39 affattes stk. 3 således:

"3. Forbuddet i stk. 1 forhindrer ikke udveksling af sådanne oplysninger mellem kreditinstitutter og finansieringsinstitutter fra medlemsstaterne, forudsat at de tilhører samme koncern, eller mellem disse enheder og deres filialer og majoritetsjede datterselskaber etableret i tredjelande, forudsat at disse filialer og majoritetsjede datterselskaber fuldt ud overholder koncernens politikker og procedurer, herunder procedurer for udveksling af oplysninger inden for koncernen, i overensstemmelse med artikel 42, og at koncernens politikker og procedurer opfylder de krav, der er fastsat i dette direktiv."

15) i artikel 40, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) litra a) og b) affattes således:

"a) med hensyn til kundekendskab opbevares en kopi af de dokumenter og oplysninger, der er nødvendige for at opfylde kundekendskabskravene fastsat i kapitel II, herunder tilgængelige oplysninger indhentet ved hjælp af elektroniske identifikationsmidler, jf. forordning (EU) nr. 910/2014, i en periode på fem år, efter at kundeforholdet er ophørt eller efter datoen for den lejlighedsvis transaktion

b) dokumentation for og registreringer af transaktioner bestående af originaldokumenter eller kopier med tilsvarende beviskraft i henhold til national ret, herunder tilgængelige oplysninger indhentet ved hjælp af elektroniske identifikationsmidler, jf. forordning (EU) nr. 910/2014, som er nødvendige for at identificere transaktioner, opbevares i fem år, efter at kundeforholdet er ophørt eller efter datoen for den lejlighedsvis transaktion."

b) følgende afsnit tilføjes:

"Andet afsnit finder også anvendelse på de data, der er tilgængelige gennem de centraliserede mekanismer, der er omhandlet i artikel 32a."

16) i artikel 47 affattes stk. 1 således:

"1. Medlemsstaterne sikrer, at udbydere af valutaveksling mellem virtuelle valutaer og papirvalutaer, udbydere af virtuelle tegnebøger, vekselkontorer og checkindløsningskontorer samt udbydere af tjenester til truster eller selskaber er godkendte eller registrerede, og at udbydere af spiltjenester reguleres."

17) Artikel 49 affattes således:

"Artikel 49

Medlemsstaterne sikrer, at politiske beslutningstagere, FIU'ere, tilsynsførende og andre kompetente myndigheder, som deltager i bekæmpelsen af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, f.eks. skattemyndigheder, har effektive midler, der sætter dem i stand til at samarbejde og koordinere på nationalt plan i forbindelse med udarbejdelsen og gennemførelsen af politikker og aktiviteter, som har til formål at bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, herunder med henblik på at opfylde deres forpligtelse i henhold til artikel 7."

18) I kapitel VI, afdeling 3, tilføjes som underafdeling IIa:

**"Underafdeling IIa
Samarbejde mellem kompetente myndigheder**

Artikel 50 a

Medlemsstaterne må ikke forbyde eller opstille urimelige eller unødigt restriktive betingelser for udveksling af oplysninger eller bistand mellem kompetente myndigheder. Navnlig skal medlemsstaterne sikre, at kompetente myndigheder ikke afslår anmodninger om bistand med henvisning til at:

- a) anmodningen også anses for at omfatte skatteanliggender
- b) forpligtede enheder i henhold til national lovgivning er forpligtede til hemmeligholdelse eller fortrolighed, medmindre opbevaringen af de pågældende oplysninger sker i tilfælde, hvor retten til fortrolighed eller tavshedspligten gælder
- c) der pågår en undersøgelse, efterforskning eller retsforfølgning i den anmodede medlemsstat, medmindre bistanden ville vanskeliggøre undersøgelsen, efterforskningen eller retsforfølgningen
- d) den anmodende myndighed hos modparten er af en anden type eller har en anden status end den anmodende kompetente myndighed."

19) i artikel 53 affattes stk. 1 således:

"1. Medlemsstaterne sikrer, at FIU'er uopfordret eller efter anmodning udveksler alle oplysninger, som måtte være relevante for FIU'ernes behandling eller analyse af oplysninger om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og de fysiske eller juridiske personer, der er involveret, uanset typen af tilknyttet underliggende forbrydelse, også selv om det på tidspunktet for udvekslingen ikke er identificeret, hvilken tilknyttet underliggende forbrydelse der er tale om."

b) i stk. 2, andet afsnit, affattes andet punktum således:

"Den pågældende FIU indhenter oplysninger i overensstemmelse med artikel 32, stk. 9 og svarer hurtigt."

20) I artikel 55 affattes stk. 2 således:

"2. Medlemsstaterne sikrer, at forhåndsgodkendelsen fra den anmodede FIU til at formidle oplysningerne til kompetente myndigheder gives omgående og i videst muligt omfang, uanset typen af tilknyttet underliggende forbrydelse. Den anmodede FIU må ikke nægte at give sin godkendelse til en sådan formidling, medmindre dette ville falde uden for anvendelsesområdet for dens bestemmelser om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, ville kunne vanskeliggøre en strafferetlig efterforskning, ville stå i klart misforhold til en fysisk eller juridisk persons eller den anmodede FIU's medlemsstats legitime interesser eller på anden måde ville være i uoverensstemmelse med de grundlæggende principper i den pågældende medlemsstats nationale ret. Et eventuelt afslag på godkendelse begrundes behørigt."

21) Artikel 57 affattes således:

"Artikel 57

Forskelle i de nationale retlige definitioner af skattemæssige forbrydelser må ikke vanskeliggøre FIU'ers mulighed for at yde bistand til en anden FIU og må ikke begrænse udvekslingen, formidlingen og anvendelsen af oplysningerne i henhold til 53, 54 og 55."

22) i artikel 65 tilføjes følgende andet afsnit:

"Om nødvendigt ledsages rapporten af passende forslag, hvis det er relevant, herunder f.eks. om virtuelle valutaer, beføjelse til at oprette og føre en central database, hvor de brugeridentiteter og tegnebogsadresser, som FIU'erne har adgang til, registreres, samt generklæringsblanketter til brugere af virtuelle valutaer."

23) i artikel 66 affattes første afsnit således:

"Direktiv 2005/60/EF og 2006/70/EF ophæves med virkning fra den 1. januar 2017."

24) i artikel 67, stk. 1, affattes første afsnit således:

"Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 2017. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser."

25) I bilag III, punkt 2, affattes litra c) således:

"c) forretningsforbindelser eller transaktioner uden direkte kontakt, uden visse sikkerhedsforanstaltninger såsom elektroniske identifikationsmidler eller relevante tillidstjenester som defineret i forordning (EU) 910/2014".

Artikel 2

Ændringer af direktiv 2009/101/EF

I direktiv 2009/101/EF foretages følgende ændringer:

1) I kapitel 1 indsættes følgende som artikel 1a:

Artikel 1a

Anvendelsesområde

Foranstaltningerne vedrørende offentliggørelse af oplysninger om reelt ejerskab finder anvendelse for så vidt angår medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende:

- a) selskaber og andre juridiske enheder som omhandlet i artikel 30 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849*, herunder på de selskabsformer der er omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, bortset fra almenyttige)
- b) truste, som omfatter ejendom, der ejes af eller bestyres på vegne af en person, som udøver virksomhed bestående i eller omfattende forvaltning af truste, og som fungerer som forvalter af en trust i forbindelse med denne virksomhed med henblik på at realisere fortjeneste, samt andre former for juridiske arrangementer med en struktur eller funktion, der svarer til sådanne truste.

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73)."

2) i kapitel 2 indsættes følgende artikel 7b:

"Artikel 7b

Offentliggørelse af oplysninger om reelt ejerskab

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at det for de i dette direktivs artikel 1a, litra a) og b), omhandlede enheder er obligatorisk at offentliggøre passende, nøjagtige og aktuelle oplysninger om, hvem de reelt ejes af, jf. artikel 30 og 31 i direktiv 2015/849.

Oplysningerne skal omfatte af den reelle ejers navn, fødselsmåned og -år, statsborgerskab og bopælsland samt art og omfang af den reelle ejers interesser.

2. Offentliggørelsen af oplysninger om reelt ejerskab, jf. stk. 1, sikres gennem de centrale registre, der er omhandlet i artikel 30, stk. 3, og artikel 31, stk. 3a, i direktiv 2015/849.
3. Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger om reelt ejerskab, der er omhandlet i stk. 1, også gøres offentligt tilgængelige via det registersammenkoblingssystem, der er omhandlet i artikel 4a, stk. 2.
4. I ekstraordinære situationer, som fastsættes i national ret, hvor adgang til de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 ville udsætte den reelle ejer for risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, vold eller intimidering, eller hvis den reelle ejer er mindreårig eller på anden måde umyndig, kan medlemsstaterne i det enkelte tilfælde indrømme en undtagelse til den obligatoriske offentliggørelse af alle eller dele af oplysningerne om det reelle ejerskab.
5. De personlysninger vedrørende de reelle ejere, der er omhandlet i stk. 1, offentliggøres med det formål at bibringe tredjeparter og civilsamfundet generelt kendskab til, hvem de reelle ejere er, og dermed bidrage til at forebygge misbrug af juridiske enheder og juridiske arrangementer gennem øget offentlig kontrol. Oplysningerne skal være offentligt tilgængelige gennem de nationale registre og gennem registersammenkoblingssystemet i højst ti år, efter at selskabet er blevet slettet fra registret.

Artikel 3

Indarbejdelse i national ret

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 2017. De tilsender straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.
2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand